

ΑΠΟΨΕΙΣ

Η ΟΔΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Πρίν 7 χρόνια, όταν ήταν νομάρχης ο κ. Ν. Χανός, δόθηκε η υπόσχεση, να ενώθούν οι δρόμοι Λεφτοκαρυάς — Δολιανής και Μακρίνου — Έλατοχωρίου, με χρήματα του Νομαρχιακού Ταμείου, και Βρυσοχώρι — Πάδες, με δαπάνη του Προγράμματος Έπενδύσεων.

Η πίστιση διατέθηκε, η διάνοιξη προχώρησε άρκετά και ξεχάστηκε στα τελευταία 70 μέτρα.

Γιατί τόση αδιαφορία για ένα δρόμο που θα ενώσει όλα τα χωριά του Ζαγοριού; Διαδρομή 80 χλμ. θα μειωθεί σε 5-10 χλμ.

Η δαπάνη της άσκοπης διαδρομής είναι πολύ μεγαλύτερη από τη δαπάνη κατασκευής του έργου, έξω απ' το χρόνο που χάνεται.

Ο τωρινός Νομάρχης, που γνωρίζει το θέμα, ως ένδιαφερθεί.

ΝΤΡΟΠΗ

Τη Μεγάλη Έβδομάδα και την Έβδομάδα της Διακαινησίμου, με τον μεγάλο άριθμό επισκεπτών στο Ζαγόρι, ένα ψόφιο μουλάρι θρискόταν κάτω ακριβώς από τη Γέφυρα Κόκκορη.

Όσοι σταματούσαν ν' απολαύσουν τη θέα ή να φωτογραφίσουν το γεφύρι μιλούσαν όχι και τόσο κολακευτικά για το Ζαγορίσιο πολιτισμό.

Χωροφυλακή, αγροφυλακή, δασοφύλακες, μονάδα Έθνοφυλακής Κήπων, κοινοτικές αρχές κλπ. να μην ενδιαφερόνται και χρειάστηκε η παρέμβαση της εφημερίδας μας για να εξαφανιστεί αόθημερον;

ΓΙΑ ΤΕΤΑΡΤΟ ΧΡΟΝΟ

Γράφουμε και ξαναγράφουμε για το κομμάτι του δρόμου έξω από τους Κήπους, που χάλασε ο έργολαβος και που οι αρμόδιες κρατικές Υπηρεσίες είναι ανίκανες (ή δεν θέλουν) να τον υποχρεώσουν να το αποκαταστήσει.

Πράξη που καταρρακώνει το κύρος του κράτους. Τί να πούμε περισσότερο;

ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Σε μερικές, λίγες εύτυχως, κοινότητες δεν δίνεται ή απαιτούμενη προσοχή στη διατήρηση της καθαριότητας.

Για εύκολία ρίχνουν τα σκουπίδια όπου τύχει. Με αποτέλεσμα στην είσοδο της κοινότητας και δίπλα στο δημόσιο δρόμο ο χώρος να ασημαίνει και να παρουσιάζει κινδύνους από τη μόλυνση. "Ας προσέξουν αυτές τις περιπτώσεις τα όργανα της Χωροφυλακής. Θα προσφέρουν υπηρεσία στα χωριά μας.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΛΠΑΚΙ — ΣΟΥΔΕΝΑ

Τα Τσερβαροσούδενα (συνέχεια και το Κεντρικό Ζαγόρι), συνδέονται με το Πωγώνι, την Κόνιτσα και τον αυτοκινητόδρομο της Δ. Μακεδονίας με το δρόμο Καλπάκι — Σουδενά, που, δυστυχώς, σήμερα βρίσκεται σε άθλια κατάσταση.

Είναι τόσο δύσκολο να διαθέσει η Νομαρχία πίστωση για μία, έστω μερική, σκυρόστρωση; Υπάρχουν σημεία, που είναι πολύ δύσκολη αν όχι αδύνατη ή διέλευση μικρών αυτοκινήτων.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

Οφείλει το Υπουργείο Γεωργίας να περιλάβει στο πρόγραμμα αναπτύξεως αγροτικού Τουρισμού και τα 22 καμένα χωριά του Ζαγοριού για να ξαναθρούν τα σπίτια τους τον παραδοσιακό τους χαρακτήρα.

Δεν πρέπει να διαφεύγει ότι τα πιο πολλά από τα καμένα χωριά είναι από τα περισσότερο κατοικημένα και έχουν τη μεγαλύτερη παραγωγή.

Ας διατεθεί ελάχιστο από τις Γερμανικές αποζημιώσεις που εισέπραξε το κράτος για λογαριασμό των πυροπαθών.

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

Μετά τη φετεινή βαρυχειμωνιά οι δρόμοι στο Ζαγόρι έχουν υποστεί σοβαρές ζημιές. Τα ρείθρα είναι γεμάτα χώματα ή πέτρες με αποτέλεσμα τα νερά να κυλούν στο κατάστρωμα του δρόμου, να το καταστρέφουν και η κατάσταση του οδικού δικτύου να επιδεινώνεται.

Μάιος και ακόμη η Νομαρχία να διαθέσει τα απαραίτητα μηχανήματα για τη συντήρηση και επισκευή των δρόμων. Σε εκατοντάδες χιλιάδες ανέρχεται η ζημία, ποσό πολλαπλάσιο της δαπάνης για τα μηχανήματα.

Δεν το διαπίστωσε αυτό η Τεχνική Υπηρεσία;

Σημειώνουμε ότι, όσα χρήματα θα χρειαστούν φέτος για να επισκευαστεί ο δρόμος προς Τσεπέλοβο, θα ήταν αρκετά για να καθαριστούν όλοι οι δρόμοι του Ζαγοριού, αν ήδη από πέρυσι φρόντιζε για την προστασία τους η Τεχνική Υπηρεσία.

ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ

Ενώ οι Ζαγορίσιοι περιμενουν επάνδρωση των Ιατρείων στο Ζαγόρι, η αρμόδια υπηρεσία πήρε το Γιατρό των Ασπραγγέλων και τον τοποθέτησε σε άλλο Ιατρείο προσωρινά δήθεν. Όλοι όμως γνωρίζουμε ότι στη χώρα μας τίποτε το πιο μόνιμο από το προσωρινό.

ΟΔΙΚΗ ΣΗΜΑΝΣΗ

Η οδική σήμανση των ασφαλτοστρωμένων, τουλάχιστο, δρόμων του Ζαγοριού επιβάλλεται να γίνει, γιατί το καλοκαίρι, που η κυκλοφορία είναι μεγάλη, συχνά γίνονται μικροατυχήματα και πάντοτε δημιουργούνται ανησυχίες των οδηγών και των επιβατών.

Στη σήμανση περιλαμβάνουμε και τις πινακίδες που τοποθετούνται στα σταυροδρόμια για να δείχνουν τις κατευθύνσεις προς τα χωριά.

Όσες πινακίδες υπάρχουν δεν δίνουν πάντοτε στον ταξιδιώτη σωστή πληροφόρηση μερικές είναι λανθασμένες.

Για παράδειγμα αναφέρουμε την πινακίδα στη διασταύρωση «Κουτσόκεφαλο» Κουκουλίου. Γράφει Βραδέτο — Σκαμνέλι. Αρχίζει δηλαδή από το παραπάνω χωριό. Έτσι διερωτάται ο ταξιδιώτης: Από πού πηγαίνει στο Κουκούλι;

Μερικοί Έκπολιτιστικοί Σύλλογοι χωριών συμπλήρωσαν την έλλειψη με την τοποθέτηση πρόχειρων δικών τους πινακίδων. Ίσως το πρόβλημα να λύνεται προσωρινά. Η εμφάνιση όμως δημιουργεί όχι και τόσο καλή εντύπωση για τις αρμόδιες υπηρεσίες.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Δρυμός Βίκου - 'Αώου

Η δημιουργία Δρυμού στο Ζαγόρι είναι από τα έργα που μπορεί να δώσει πνοή και να συμβάλει στην ανάπτυξη της περιοχής.

Χρειάζεται όμως η συνδρομή όλων μας ώστε η οργάνωση να ολοκληρωθεί και να αποδώσει.

Έχοντας υπό όψη τα μεγάλα σφάλματα που έγιναν κατά την δημιουργία της Κυνηγετικής Περιοχής και τον τρόπο εργασίας των Δημοσίων Υπηρεσιών φοβούμεθα ότι και το σχέδιο του Υπουργείου για το Δρυμό δεν θα είναι ολοκληρωμένο. Για το λόγο αυτό χρειάζεται η δραστηριοποίηση τόσο των κοινοτήτων όσο και των οργανώσεων για την επισημάνση των σημείων, που δεν ανταποκρίνονται προς τους αναπτυξιακούς στόχους του.

Ο διάλογος όλων πρέπει να γίνει με ήμερο τρόπο, υπομονή και επιμονή χωρίς ένταση ώστε να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Θα πρέπει βέβαια να οπλισθούν με υπομονή οι ενδιαφερόμενοι διότι πιθανόν ο διάλογος να κρατήσει πολύ. Η εφημερίδα μας θα προσφέρει τις υπηρεσίες της με την παρακολούθηση του θέματος και τη δημοσίευση όλων των απόψεων, αρκεί να είναι υπεύθυνες και τεκμηριωμένες.

Δεν πρέπει να μάς διαφεύγει ότι η περιοχή ΒΙΚΟΥ - ΑΩΟΥ είναι μοναδική στη χώρα μας και πιθανόν σ' ολόκληρη την Ευρώπη και δεν είναι σωστό να την αφήσουμε να καταστρέφεται. Αντίθετα πρέπει να αξιοποιηθεί προς όφελος όλων μας. Πρέπει όμως βασικά οι περιβαλλοντικοί λόγοι να μην ξεχνούνται ότι έχει πλησίον υπάρχουν χωριά οι κάτοικοι των οποίων προσπαθούν να ζήσουν και ασφαλώς η επιβίωση των ανθρώπων προέχει.

Με την αίσιοδοξία ότι το έργο θα ευωδοθεί παραθέτουμε διαφωτιστικά στοιχεία, που πήραμε από εργασία του συνεργάτου μας φυσικού κ. Κλέαρχου Στάρα.

Η πανίδα του με τη χρήση της στρουθινής εξαφανίζεται και από τα τέσσερα είδη των αετών (Ακβίλ) είναι ζήτημα αν βρίσκονται ένα ή δύο. Ο φοβερός γυπαετός με το κατάνυχο πτέρωμα και με ράμφος σά σκεπάρνι δε συναντάται πλέον. Μου έφερε γιδόβοσκός δηλητηριασμένον να ταριχεύσω κι είχε ανοίγμα φτερών σχεδόν δυόμισιο μέτρα.

Από πέντε - έξι είδη γερακιών (Μπούτεο) ελάχιστα σώζονται και κυκλοφορούν. Τά όρνια, οι γύπες (Γκίπς φούλβους) με ανοίγμα φτερών ως 2,77 μέτρ. που λούζονταν

στη Δρακόλιμνη σάν κοπάδι από μουσχάρια έχουν χρόνια να εμφανισθούν. Δεν ξανακούσαμε το δαιμονικό θόρυβό τους που νομίζεις ότι έρχονται βομβαρδιστικά αεροπλάνα.

Τά αγριόγινδα (Σιαμουά) τά (Ρουπικάπρα ρουπικάπρα) που γέμιζαν τά ζωνάρια στο Βίκο, στο Πάπιγκο, στην Αστράκα, στη Δρακόλιμνη ως τὸ Στόμιο στη Γκαμήλα, ως τὸ Βρυσοχώρι στὸν Ἀβάλο στὸν Πλόσκο, στὴν Τσοῦκα Ρόσσα, στὸν Καρτερό, στὴ Γκούρα, στὸ Μεγαλόκκο, στὸ Μπέντισκο στὰ Κακά ἐλατα χάθηκαν σχεδὸν ὅλα. Υἱήρχε ἐποχὴ πού ἐκαναν συσσίτιο οἱ πριονάδες με ἀγριόγινδα. Μιά χρονιά 90 μπήκαν στὸ καζάνι τοὺς γιὰ φαγητό. Καὶ σήμερα τὰ ἐλάχιστα πού ἀπέμειναν θέλουν προστασία πού μοναχὰ ἡ λειτουργία τοῦ δρυμοῦ θὰ τὰ σώσει.

Σὲ ἀκτῖνα περίπου δυόμισιο χιλιόμετρων ἀπὸ τὰ χωριά Πάπιγκο, Βιτσκό, Μονοδένδρι, Βίτσα, Καπέσοβο κ.λ.π., πρὸς τὸ Βίκο ἡ χλωρίδα ἀποξυρίστηκε ἀπὸ τὴν ἐντατικὴν γιδόβοσκῇ καὶ ἀπὸ τὴν ἀλόγιστῃ ὑλοτόμηση.

Ὅλα τὰ πολὺτιμα πλατύφυλλα πουνάρια (Κβέρκουκοκίφερα), Ζιλινιά (Φιλλύρεα λατιφύλια) Δρύς (Κβέρκουκς ρόρμπουρ), Κλαινισφένδαμοι (Άκερ μουσπεσουλάνουν, Άκερ πλατανόϊδες), Κρανιές, (Κόρνους μας) Φραζιά (Φραξινούς ὄρνους) Μιλικκιά (Κέλτις κουστράλις), Κουτσουπιά (Κέρκις σιλικγβάστρουμ), Φλαμουργιά (Τίλια ἀργκέντεα, κοντάτα, ἄλμπα κ.λ.π.), Λεφτοκαρυά (Καρυλούς ἀβελάνα), Γαύροι (καρπίνους μπέτουλους, ντοινένσις), Μεράτζα (Ὅστρια καρπινόφολια), πολλὰ εἶδη συκιάς (Φίκους), ἀγριοκληματίς (Βίτις) κ.λ.π. δὲν ὑπάρχουν. Στὰ ἀπρόσιτα βράχια εἶναι κολλημένα μερικά ὅπως ἡ ἀγριοκαστανιά (Αἰσκουλούς ὑποκαστάνουν) ἡ ἀγριοκουμαριά (Άρμπούτος ἀνδράχνη) τὸ χρυσόξυλο (Ρούς κότινους) κ.ά. σώζονται γιὰ μαγιά! Ἡ φύσις τὰ ἀνεπιλήρωσε με ΑΧΡΗΣΤΑ, τὴν ἀσφάλκα (Φλομὴς φρουτικόζα) καὶ τὸ παλιουρι (Πάλιουρος σπῖνα κρίστι) φυτὰ πού οὔτε τὰ γίδια τὰ πλησιάζουν οὔτε ὁ ἄνθρωπος. Ὑποβάθμιση τῶν τμημάτων αὐτῶν τοῦ Βίκου!

Κ. Α. Κ.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ

Τὸ Τσεπέλοβο εἶναι χτισμένο στὸ ριζῶμα τῆς «Τσιουκαρνιάσας» (ὑψ. 1806) καὶ σὲ ὑψόμετρο στὸ μεσοχώρι 1150 μ.

Εἶναι ὁμορφο χωριό, σάν ὅλα τὰ Ζαγοροχώρια. Ἐχει ἀρκετὸ πράσινο, ἀρκετὰ καὶ κρύα νερά, καὶ θαυμάσιο ξηρὸ κλίμα.

Ἀπέχει ἀπ' τὰ Γιάννινα γύρω στὰ 50 χιλιόμετρα. Ὁ δρόμος εἶναι ἀσφαλτοστρωμένος ἀπὸ τὴ ΜΟΜΑ.

Ἐχει ὠραίους λαχανόκηπους, κ' ὁμορφες ρεματιές, με γάργαρα νερά, γεμάτες πλατάνια κ' ἱτιές, πού τὴν ἀνοιξή φωλιάζουν, ἀμέτρητα ἀηδονιά.

Μόνιμους κατοίκους ἔχει 350. Τὸ καλοκαίρι 600.

Τὸ Δημοτικὸ σχολεῖο εἶναι διθέσιο κ' ἔχει καὶ Νηπιαγωγεῖο. Ἀκόμα ἔχει Γυμνάσιο καὶ Λύκειο.

Τὸ διδασκῆριό τοῦ Γυμνασίου ἔχει τελειώσει. Εἶναι πετρόχτιστο κ' ἡ στέγη του με πλάκες, σύμφωνα με τὴ Ζαγορίσια παραδοσιακὴ ἀρχιτεκτονική. Ἀπὸ τὸ νέο σχολικὸ ἔτος, θὰ λειτουργήσῃ.

Ἡ μαθητικὴ ἐστία, τοῦ Ζαγορίσιου Γυμνασίου μας, ἔργο τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος, ἔχει θαυμάσιο παραδοσιακὸ σχέδιο, καὶ προσαρμόζεται ἀπὸλυτα, πρὸς τὸ περιβάλλον. Πιστεύουμε, πῶς τὸ Φθινόπωρο θὰ λειτουργήσῃ καὶ θὰ γίνῃ πόλος ἐλξης μαθητῶν, γιὰ τὸ Γυμνάσιο καὶ τὸ Λύκειο, μιά, κ' ὅπως λένε, θὰ ἐννοήσῃ καὶ οἰκονομικὰ τοὺς μαθητές, τὸ Ριζάριο Ἰδρυμα.

Τὸ Τσεπέλοβο ἔχει ὠραίους περιπάτους, ὅπως ὁ Ἀ' Ἱ. Θόδωρος, τὸ Μεγαλιθάρι, ὁ Σιουρμπάνος, ἡ Ἀγιανόγυρη. Ἀκόμα, μπορεῖ νὰ πάτε, στὸ θαυμάσιο «Παλιόγεφυρο», τὰ Κάσα, τὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τοῦ «Ρογκοβού» πού οἱ παλιοὶ Ζαγορίσιοι, ἐπὶ Τουρκίας τὸ εἶχαν προορίσει γιὰ πρωτεύουσα, τῆς Ζαγορίσιας Ὁμόσπονδης Δημοκρατίας, καὶ γιὰ τὴν ἰδρυση Πανεπιστημίου. Ἀπέχει γύρω στὰ 2 χιλῶμ. ἀπὸ τὸ Τσεπέλοβο. Θαυμάσιος περίπατος καὶ με τὰ πόδια καὶ με αὐτοκίνητο.

Ἡ θέα τοῦ Βίκου ἀπὸ τὴ θέση «Κάσα», πού ἀπέχει ἀπ' τὴν ἀσφαλτο 200 μέτρα, εἶναι ἀπίθανη, καθὼς καὶ τὸ ἡλιοβασιλεμα.

Προσφέρεται καὶ γιὰ ὄρεβασιὰ τὸ χωριό μας. Ταχτικά περνοῦν, ὁρειβάτες καὶ ἀναρριχητές, ντόπιοι καὶ ξένοι, γιὰτὶ βρίσκουν καὶ ὁδηγούς μὰ καὶ φορτηγὰ ζῶα ἅμα τὰ χρειαστοῦν. Ἀκόμα βρίσκουν ξενώνες γιὰ διανυκτέρευση καὶ φαγητὸ στὸν Ἀλέκο.

Θὰ χαρήτε τὸ θαυμάσιο νερὸ τοῦ

«Κονόμου» (1735) πού ὅσοι τὸ νουν ἀγαποῦν τὸ χωριό μας καὶ νάρχονται.

Ἐχει Ταχυδρομικὸ Γραφεῖο, Ταχ. Ταμιευτήριο, Ἀστυνομία αὐτόματο τηλεφωνικὸ δίκτυο μὲ ριθμὸ κλήσεως 0653.

Ἡ κεντρικὴ τοῦ ἐκκλησία Ἀν. Νικόλαος εἶναι παμπάλαια καὶ φημὴ. Εἶναι ἀνακαινισμένη τὸ 11 τὸ καμπαναριὸ τῆς (16 μ.) ὡροτάτο.

Γύρω ἀπ' τὸ χωριό μας, π. στοὺς λόφους, πού τὸ περιβάλλει, ἔχει ὠραία καὶ καλοσυντηρημένα ρακκλήσια.

Ἐφημέριος εἶναι ὁ Αἰδεσμάτης παπα Στέφανος Δάφλος.

Στὰ πέντε ἀριστα παντοπωμας βρίσκεις τὰ πάντα. Στὸ κρεμλίο βρίσκεις κρέας, ψάρια, κοτόπουλα. Ἀκόμα εἶναι ἐνα κνείο, ὑποδηματοποιεῖο, ραφεῖο, πτερο καὶ στὴν ψησταριά τοῦ Ἀ. θὰ βρεῖς τὸ βράδυ νοστιμώτατα βλάβια ἀπὸ ντόπια γουρουναῖα.

Γιὰ ὕπνο ὑπάρχουν δωμάτια ἐνοικιάζονται, ὅπως τοῦ Παύλου, Ἀλέκου (μὲ μπάνιο), τοῦ Σπύρου τοῦ Κ. Βλαχόπουλου (μὲ μπάνιο, ἀκόμα ὁ νέος καὶ ὠραίος ξενώο «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» τοῦ Φάνη (μὲ νιο). Γιὰ φαγητὸ στὸν Ἀλέκο μεσοχώρι, θὰ φάτε ὠραία σὰν ὠραιότερες μπριζόλες, τυρί φέτα, καὶ ὅτι θελήσετε. Ἀπὸ ποτὶ ὅτι θυμίσετε.

Κάθε μέρα θὰ βρεῖτε στοῦ Π. νου ἄθηνάϊκες ;φθμεριδες καὶ ὅλες περιοδικά.

Συντροφιά, ἀστεία, περὶ ἀνταῖς ἀκόμα χαμόγελα καὶ καλημέρες θὰ τὰ στερηθῇτε.

Ἡ συγκοινωνία γίνεται με λεωρεῖα τοῦ ΚΤΕΑ (δύο τὴν ἡμέρα π. Κυριακῆς πού ἔχει ἓνα). Ὁρειὸς χωρῆσης ἀπὸ τὰ Γιάννινα 6 π.μ. 3 μ.μ., ἀπὸ τὸ Τσεπέλοβο 8 π.μ. 5 μ.μ. Τίς Κυριακὲς ἀπὸ Γιάννινα π.μ. καὶ ἀπὸ Τσεπέλοβο 3 μ.μ.

Βρίσκεις στὸ Σπύρο στὸ μεσοκαὶ βενζίνη καὶ ντῆζελ.

Ὅσοι ξένοι πέρασαν ἀπὸ δὴ τὸ νὰ λένε γιὰ τὸ Τσεπέλοβο. Ἀπρίλης 1981

ΖΑΓΟΡΙΣΙΟΙ
ΠΟΙΗΤΕΣ

ΤΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΤΗΣ ΛΕΝΗΣ

Τῆς Λένης τοῦ Καραμανλῆ τῆς ἀκριβοῆς τοῦ Μόρφη Πούχε πατέρα στὴ Βλαχιά, κ' ἄντρα στὸ Μπουκουρέστι, Πού πήρε προίκα μάλαμα, κ' ἄζυγιο φλουρί, Πούηταν στὴν ὁμορφιά ξωθιά στὴ λεβεντιά νεράϊδα, Τῆς Λένης φέραν σήμερα τὰ μαῦρα τὰ μαντάτα... Ταχιά, ταχιά σάν σκόλασε ἡ ἐκκλησιά, κινήσαν Ξαδέρφια, πρωτοξάδερφα, μπαρμπάδες καὶ γονιοί, Στῆς Λένης τ' ἀρχοντόσπιτο νὰ ποῦνε τὸ κακὸ Κι ὡς μπήκαν στὴν δεξωπορτὰ καὶ διάβαιναν τὸν κῆπο Εἶδαν τὴ Λένην ὁμπροστά στῆς θύρας τὸ κατ'ὄφλι, Π' ἀρματωμένη στέκονταν βουθὴ καὶ χολιασμένη. Κι' ὄλους σάν εἶδε ξαφνικὰ ἀλαφιασμένη σκούζει, Πλέκει στῆς μάνας τὸ λαϊμὸ ζευγαρωτὰ τὰ χέρια Καὶ ξεφωνεῖ καὶ δέρνεται καὶ θγάνει τὰ μαλλιά της! —Σὲ μέναι τὴν ἄμοιρη φέρνεται τὰ μαλλιά της! Τ' εἶν' τὸ μεγάλο τὸ κακὸ πού σφίγγετε στὰ χεῖλη. Τὶ χαλασμός με πλάκωσε φωνάζετε τὸ δικό μου. Μάνα μου, πικρομάνα μου, μολόγα τὸ κακὸ! Ἐρμη μ' ἀφήνεις Γιώργη μου, μάτια μου νοικοκύρη. Στὴν ξενιτειὰ τὴν ἄξενη, ξένος πού ξεψυχᾷς. Δίχως χατήρι, μοναχὸς δίχως δικό μου χᾶδι — Κι' ὄλο θορνάει καὶ δέρνεται, κόβει τὰ μάγουλά της. Κι ὡς ξαναμένη τοὺς θεωρεῖ, μ' ἓνα κραχτὸ τῆς γέλοιο Ξεμαλλιασμένη ξεφωνεῖ, γελάει καὶ κλαίει ἀντάμα. —Ἀνοίξτε τὴν δεξωπορτὰ, σκαργιάστε τὴν ξαδέρφια, Νὰ μποῦν οἱ μούλες πόρχονται με ντέγκια φορτωμένες Νάμπει ὁ Γιώργης πόρχεται χιλοκαζαντισμένος — Καὶ τρέχει κ' ἀστραποβολοῦν τὰ μάτια της κ' ἡ ὄψη Καὶ τοὺς γειτόνους προσκαλεῖ νὰ τὸν καλοδεχτοῦνε! Ὅλοι με μιάς τὴν ἄρπαξαν στὰ χέρια τὴ βαστοῦνε Κι' ὄλα τὰ λόγια ἀχολογοῦν καὶ τὰ γκρεμὰ μουγκρίζουν. Παίρνουν τὰ θράχια τὸ κακὸ, τὸ σφαιρὰ τὰ πλάγια Καὶ ἀναδίνουν τὰ θουὰ ὀλοῦθε στὸ Ζαγόρι. —Πέθαν' ὁ Γιώργης στὴ Βλαχιά κ' ἡ Λένη τοῦ ζουρλάθη...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΛΗΣ

Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη Συλλογὴ (Ἄλοες καὶ Λωτοί)

ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

καὶ γέννησεν ἑσένα πιὸ θεριό. Γιά νὰ σέ εἰπῶ τοῦ Ψηλορείτη δὲ φτάνει μου θαρρῶ.

Ἡ Ἑλλάδα στὸ Σικελιανό

Παιδί μου, τὴ στερνὴ σοῦ κάνω δέηση ἀπ' τῶν λαῶν θγαλμένη τὴν ὁδύν: Ἀπ' τὴν καρδιά τῆς γῆς «Βρόντα τίς σάλπιγγες» γιὰ λευτεριά σωστή, σωστή καὶ εἰρήνη.

ΜΑΡΙΑ ΚΕΣΙΣΗ

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Πεῦκα καὶ ἔλατα τοῦ Ζαγορίου. τὶ ὁμορφὰ καὶ ὀγεία!	Πεῦκα καὶ ἔλατα τοῦ Ζαγορίου τὶ θησαυρός! Καὶ πότε θ' ἀξιοποιήσῃς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους σου; Πότε τὸ «μάννα», πού προσφέρουν ἀφειδώλευτα, θὰ συναχθεῖ, ὅπως χρειάζεται, γιὰ τὸ ριζῶμα καὶ τὴν ἐπιστροφή στὸν τόπο τους;
---	--

ΛΕΩΝ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

ΕΛΑΤΗ

Πάλι τὴν ἐλατόφυτῃ τὴ ράχη θ' ἀνεθῶ πρὶν φτάσει τὸ χινόπωρο, τῆς χειμωνιάς οἱ μπόρες τώρα πού ἀκόμα ἡ ἀνοιξή ξανοίγει τὸ χορὸ καὶ πλάι τῆς τοῦ καλοκαιριοῦ οἱ ἡλιολουσμένες ὄρες.

Ν' ἀκούσω τὸ κελάδισμα σάν ὕμνο ἑθιμὸ καὶ διάφανο, γαλάζιο φῶς τὰ μάτια νὰ ἡμερώσει ὁ ἥλιος τίς ἀχτίδες του, σὰ χᾶδι ἑαρινὸ σ' ὄλα τριγύρω ζεῖδωρα καὶ στοργικὰ ν' ἀπλώσει.

Καὶ πλάι στὴ χιλιτοράγουδι, κρυστάλλινη πηγὴ πού παραστέκουν γίγαντες, δυὸ γέρικα πλατάνια τὰ χεῖλη μου νὰ δροσιστοῦν, σάν τὴν ξηρὴ πληγὴ κ' ἔτσι σκυφτὸς νὰ δεθῶ, σὰ σέ στερνὴ μετάνοια.

ΑΛΚΗΣ ΜΥΡΣΙΝΗΣ - ΜΑΝΘΟΣ

ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ...

Εἶσαι βασανισμένος Ὀδυσσεύς, μὰ μὴ σκιαχτῇς τὴν ὑστέρη στιγμή, μπόρες ἐπέρασες τοῦ πολέμου τόσες, δὲν ἐνίσωες φόβο ποτὲ σου στὴν ψυχὴ

Γέντισε ἀντρεωμένος τὸ δοξάρι, χτύπα κατὰστηθα, ἀλύπτητα, γερά, σβῶσε τὸν οἶκτο γιὰ τ' ἀνόητο τὸ σμᾶρι, π' ἀλώνισε τοῦ σπιτικοῦ σου τὴ χαρὰ.

Μὰ κ' ἂν στιγμή λιποψυχῇς, στὸ αἷμα τοῦς τὸ τόσο δολερό, τ' Ἀγνίστου τὴν καρδιά νὰ τὴ γυμνήσῃς, τὸ θέλος σοῦ νὰ εἶν' φαρμακερό.

Κλείσε τ' αὐτιά στίς οἰμογές, στοὺς θρήνους, λόγια σειρήνων μὴ λογιᾶσῃς πιά, ἔρεῖς καλὰ τὸ μάγο τὸ ραβδί τῆς Κίρκης, κτύπα γερά στὰ σωθικά.

Τώρα πού φτάνεις στὴν Ἰθάκη, καθ' ἄλλῃ σκέψη εἶναι περιττή, κοψε θαθεῖα τίς σάπιες ρίζες, κάνε σπονδὴ στῆς Ἀθηνᾶς τὴν προκοπή.

«ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ»

ματος

προσποιείται ότι κύριος σκοπός αυτής είναι πρὸ πάντων νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπαρεγκλίτως τὰς τελευταίας θελήσεις τοῦ συζύγου της· ὁραδύτερον δὲ μὴς κυρία τῶν κτημάτων γενομένη ἤρξατο νὰ δεικνύῃ τάσεις πολεμίας πρὸς τὸ ἀτυχές κληροδόμημα καὶ ὑπὸ διαφόρους προφάσεις καὶ σοφιστήρας, ἅς ἐυχερῶς ἐξευρίσκον οἱ περὶ αὐτήν, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν 6500 εἰκοσαφράγων κατέθεσεν ἐντὸς τῆς ἐτησίου προθεσμίας, οὔτε τὸν τόκον αὐτῶν ἤτοι 325 εἰκοσαφράγκα ἤθελε νὰ δίδῃ κατ' ἔτος. Ἡ ἀκατονόμαστος αὕτη τάσις πρὸς πρωτοφανῆ σφετερισμὸν ἀλλοτρίου ἱεροῦ χρημάτων ἐξήγειρε τελευταίως τὴν κοινότητα τοῦ ληθάργου, εἰς ὃν διετέλεε θεοθυσιμένη καὶ προσέβη εἰς σφοδρὰς διαμαρτυρήσεις. Ἡ μόνον τὸ ὄνομα ἔχουσα κοινὸν πρὸς τὴν σεμνὴν τοῦ Ὀδυσσεῶς σύζυγον, ἥς τὰς ἀρετὰς ἐξύμνησεν εἰς τὰ ἀθάνατα αὐτοῦ ἔπη ὁ κορυφαῖος τῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαιότητος, Πηνελόπη Ἀναγνωστοπούλου, φοβηθεῖσα τότε τὴν γενικὴν κατακραυγὴν καὶ τὰ ὀλέθρια τῶν ἀπληγῶτων τάσεών της ἀποτελέσματα ἠναγκάσθη καὶ ἔχρησθαι καὶ αὐθις τὸ ἐτήσιον τῶν 325 εἰκοσαφράγων· ἥτοι ἐπλήρωσεν

ὥς ἐξάγεται ἐκ τῶν κειμένων διαφορῶν ἐγγράφων.

Ἄλλὰ τίνος ἔνεκεν ἄρα γε αἱ ὕπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀντιδίκων προταθεῖσαι 6,500 εἰκοσαφράγκων δὲν κατατίθενται εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν κατὰ τὰ πανδήμως καὶ πανηγυρικῶς συμπεφωνημένα; καὶ διατὶ δὲν ἐξεδίδοντο αἱ ὁμολογίαι ἐπ' ὀνόματι τῆς Σχολῆς καὶ Κοινοτήτος Σοποτσελίου; Φαίνεται ὅτι πολλὰ τὰ σκότια διενεργοῦντο καὶ ἐβυσσοδομοῦντο ὑπὸ τὰ παρασκήνια, περὶ ὧν δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουσι σαφεῖς καὶ τέλειαι ἀποδείξεις. Ἄλλ' ἐν - τούτοις ἔδῃ καὶ δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦται ἀποδείξεις, διεσώθησαν ὅμως ἀρκούντως πιθαναὶ ἔνδειξεις, αἵτινες ἐν ταῖς ἐγκληματικαῖς πράξεσιν, εἰ-
 ναι οἱ ἀλαοὶ ἐκείνῳ, κατὰ τὸν Βένθαιμ, μάρτυρες, οὓς ἡ θεία Πρόνοια συνάπτει τῷ ᾄδικήματι, ἵνα μὴ ὁ ἐργάτης αὐτοῦ διαφύγῃ τὴν ὑπὸ τῶν κοινωνικῶν νόμων τιμωρίαν (Σαρπ. σύστημα ποιν. Ν. Βιβλ. Γ', Μέρος Β', Κεφ. Ε', σελ. 258). "Ἀς συνδυάσωμεν τὰ γεγονότα. Ἡ Πηνελόπη κατὰ τὸ 1885 διεβί-
 θαξε πρὸς τὸν ἐγγυητὴν αὐτῆς Γεώργιον Ζωίδην τὸ ἐξῆς τη-
 λεγράφημα "Ζητοῦμεν πληρῶσαι ὁλόκληρον ποσὸν ἐνὸς τε-
 καὶ ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ Ἰανουαρίου 1885 μέχρι 1ης Ἰουλίου 1886' Πρώτῃ δόσιν γενήσεται Μάρτιον φράγκα 20-30 χιλιά-
 δες' δευτέρᾳ δόσιν Ἰούνιον, Ἰούλιον, 20 χιλιάδες, τρίτῃ δό-
 σιν Νοέμβριον 20-30 χιλιάδες, τετάρτῃ δόσιν Φεβρουάριον, Μάρτιον 30 χιλιάδες, πέμπτῃ δόσιν ἐπιπλοῦσα 1886' ἀνάγκη
 μεγίστη Σοποτσελίταις δεχθῶν πρότασιν, ἔχομεν τὰρα χρή-
 ματα περιπεπλεγμένα, χρεώγραφα ἐκπεσμένα πολὺ, ἔλλει-
 ψις παντελὴ χρυσοῦ. Ἐπειδὴ θέλομεν ἀκρῶς ἀ-
 ξιολοπεῖν ἐκτελέσαι συμβιβασμόν, ἵνα μηδέποτε πλέ-
 ον ἔχομεν συζητήσεως, δυσαρκείας. Θὰ λάβωμεν μὲτ' ὅ-
 σπ' οὐδ' αἶα πληρῶσαι ὑποχρεώσεις. Παρακαλοῦμεν συ-
 ντεῖναι παραδοχὴν, ὅπως ἐδολύνωμεν ἐκτελέσιν." (ὕπογρα-
 φὴ Πηνελόπῃ) Συνεπεία τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ἡρέατα
 φαίνεται ἀλληλογραφία τις ἐπιστολιμαία, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπὶ
 τοῦ παρόντος ἔχομεν εἰς χεῖρας μας μόνον μίαν ἐπιστολήν.
 Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὁ ἐγγυητὴς Γ. Ζωίδης ἔγραφε πρὸς
 τοὺς ἐφοροεπιτρόπους καὶ δημογέροντας ἀπὸ 22 Ἰανουαρί-
 ου 1885, μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἐπόμενα:

... «Δεν προέβη ἡ Κυρία Πηνελόπη εἰς τὴν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Γραμμῆς κατάθεσιν τῆς πρώτης δόσεως τὴν 1ην τρέχοντος μηνός, διότι παρελείψατε, καθ' ἃ εἰχομεν μείνει σύμφωνοι μετὰ τῶν ἀπαιτοαμένων σας κ. Ἰωαννίδου καὶ Νάνου ἵνα εἰσδοποίησθαι ἡ ἐμὲ ἢ τὸν κ. Βλαχάλιδην ὅτι ἡ κοινότης ἀπεδέχθη τὰς συμφωνίας τῆς κ.

3. Να αναγράφεται με σαφήνεια το είδος (άντικείμενο), στο οποίο αναφέρεται κάθε τοπωνύμια π.χ. άμπέλι, χωράφι, κήπος, πλασιά, άλωνι, δά.

ΣΩΣΤΕ ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ
Σβύνετε καλά τὰ τσιγάρα σας

ΔΑΣΟΣ:

Μία ἀπὸ τὶς βασικότερες πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς τοῦ Ζαγορίου

Στὸ Ζαγόρι βρίσκεται τὸ μεγαλύτερο καὶ πλουσιώτερο ποσοστὸ τῶν δασῶν τῆς χώρας.

Ἄν καὶ ἀνήκει κατὰ ἓνα μεγάλο ποσοστὸ στὸ δημόσιο ἢ ἐκμετάλλευση γίνεται κατὰ ἀντιοικονομικὸ τρόπο.

Τὴν εὐθύνη τὴν ἔχουν οἱ ἀρμόδιες Ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, πού οὔτε εἰσηγούνται, οὔτε ἐφαρμόζουν, οὔτε ἐλέγχουν τὸν ὁρβολογιστικὸ τρόπο πού θὰ ἀξιοποιῇσι τὸ δάσος ὥστε ἡ ἀπόδοσή νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη πρὸς ὄφελος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν δασεργατῶν. Ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ιδιοκτητῶν πού εἶναι οἱ κοινότητες καὶ οἱ ἰδιῶτες Ζαγορίσιοι μὲ τὸ μικρότερο ποσοστὸ ὥστε ἀπὸ τὴν μὴ ἀναγνώριση τῶν ιδιοκτησιῶν τους.

Σήμερα ἡ ἐκμετάλλευση γίνεται μὲ

τὴν γνωστὴ ρωμέϊκη προχειρότητα. Ἡ ξύλευση σὲ ἐποχὴ πού θάπρεπε νὰ ἀπαγορεύεται καὶ πιθανόν ὅχι μὲ ὀρθὰ κριτήρια, οἱ μεταφορὲς πραγματοποιοῦνται κατὰ ἀντιοικονομικὸν τρόπο.

μικρὸ τρόπο, ἡ δὲ βιομηχανικὴ ἢ βιοτεχνικὴ ἐκμετάλλευση κατ' ἐμπειρικὸν τρόπο καὶ ὑψηλὸ κόστος λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ πριονιστηρίων καὶ βιοτεχνιῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἐλλείψη εἰδικευμένου προσωπικοῦ.

Ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς εἰδικούς ὅτι ἡ δημιουργία μιᾶς μεγάλης βιομηχανίας γιὰ τὴν κάθετο ἐκμετάλλευση τοῦ δένδρου δὲν θὰ εἶναι συνα-

γωνιστικὴ, γιατί δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη ποσότης ξυλείας. ΠΙΘΑΝΟΝ. Εἶναι ὅμως ἀπαράδεκτο γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ νὰ μείνῃ ἡ σημερινὴ κατάσταση, πού καὶ μεγάλο μέρος ξυλῶδους ὕλης μένει, ἀνεκμετάλλευτο καὶ ἡ ποιότητα τοῦ ξύλου εἶναι τριτῆς κατηγορίας ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένη ξύλευση.

Ἀπαιτεῖται:

α) Ἡ δημιουργία μεγάλων μονάδων ἐπὶ συνεταιριστικῆς βάσεως μὲ συμμετοχὴ καὶ τοῦ ἐμπορίου.

β) Ἡ ὀργάνωση τῶν συνεταιρισμῶν.

γ) Ἡ ἐκτέλεση ἔργων ὑποδομῆς καὶ κυρίως δασικῶν δρόμων γιὰ ἀνεκτὴ κυκλοφορία τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων.

δ) πρόσληψη ἐπὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς βάσεως ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ γιὰ τὴν μακροπρόθεσμη ἀξιοποίηση τῶν ἐδαφῶν.

ε) Ἡ δημιουργία μικρότερων τεχνικῶν μονάδων καλλιτεχνικῆς ἢ ἐμπορικῆς ἐκμεταλέψεως τοῦ ξύλου γιὰ τὴν ἀπασχόληση τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου καὶ ἰδιῶς στοὺς νεκρούς μῆνες καὶ ὅταν ἡ ἐπιστροφή τῶν δασοκυρίων στὸς πραγματικούς κτήτες.

Ο ΟΤΕ ΠΑΡΑΚΛΕΙ
ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΤΟΥΣ
ΝΑ ΜΗ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΝ
ΤΑ ΚΑΛΩΔΙΑ

«Κυνηγοί,

Πυροβολώντας τὰ τηλεφωνικὰ καὶ ἄλλα τραυματίζεσθε τὸ δικὸ σας ἑλφῶν καὶ στερεῖτε τὴν τόσο πολὺ λυτὴν ἐπικοινωνία ἀπὸ τοὺς συναθρώπους σας καὶ τὴν ἰδίαν τῆς γενεᾶς σας.

Ἡ δική σας κατανόηση θὰ μείνῃ στὸ ἐλάχιστο τὶς βλάβες ἀπὸ τὰ σκάγια.

Λιγότερες βλάβες σημαίνουν καλύτερη ποιότητα ἐπικοινωνίας.

νῆς τῆς συνειδήσεως αὐθωρήτως νὰ κάμῃ ἀρχὴν ἐκτέλεσιν ὡς καταθέσεων ἐπ' ὀνόματί της εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1885, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐφ' ἣ ἐπεβλήθη συντηρητικὴ κατάσχεσις, διότι καὶ αὗται διεκδικεῖν ἔνεκα τῆς ἀκορέστου πλεονεξίας καὶ τῆς κακῆς πίστεως τῶν ἀντιδίκων.

Ἐν τούτοις ἡ χήρα Ἀναγνωστοπούλου, γενομένη διὰ τὴν μνημονευθείσης πράξεως τῆς ἀποτιμήσεως κυρία τῆς ἀκτατοῦ περιουσίας τοῦ ἀποθιώσαντος, εἰς δεύτερον ἐλθούσα γάμον ἐγένετο καὶ Κυρία Κλεάνθους Παππάζογλου. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξηκολούθει νὰ καταβάλῃ διὰ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ Γ. Ζωῖδου εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Κοινότητος Σοποταλίου τὰ 325 χρυσὰ εἰκοσάφραγκα κατ' ἔτος ἤτοι

ἀπὸ τοῦ	1885 —	1886.
» »	1886 —	1887.
» »	1887 —	1888.
» »	1888 —	1889 καὶ
» »	1889 —	1890.

ὅτε τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου ἀφῆρπασεν ἀπὸ τὰς ἀγκύλας τῆς εὐδαίμονος Πηνελόπης τὸν δεύτερον σύζυγον Κλεάνθου Παππάζογλου. Ὁ πρωταγωνιστὴς τότε τοῦ ὅλου τελουμένου ἐλπεινὸς τούτου δράματος καὶ ἐγγυητὴς Γ. Ζωῖδης εἰς μένοντας ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ἀποθλέπων, διότι ἡ σύζυγός του ἦτο ἀδελφὴ τῆς ἀκλήρου πάντοτε Πηνελόπης, ἐνόμισεν ὅτι καταλλήλῃ τὴν περιστάσιν, ἵνα παλλιδίῃ καὶ αἰδῇ τὸν κόμοιρον κληροδότημα. Ὑπέβαλε λοιπὸν ἐμμέσως διὰ τῆς Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου Ἱωαννίνων κ. Γρηγορίου πρότασιν περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ κατὰ 500 εἰκοσάφραγκα, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐπομένης ἐμπιστευτικῆς ἐπιστολῆς τῆς Α.Σ. πρὸς τὸν αἰδέσιμον οἰκονόμον τοῦ χωρίου Σοποταλίου ὑπ' ἀριθ. 265 καὶ ἡμερομ. 3 Ἰουλίου 1890.

... «... Ἐξ ὧν βλέπω, λέγει ἡ Α.Σ. ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἐξασφάλις τῶν 6500 εἰκοσάφραγκων ἐξαργτάται ἐκ τῆς πλειότητος 500 εἰκοσάφραγκων, ἅτινα ἡ Κυρία Ἀναγνωστοπούλου—δὲν τολμᾷ βλέπετε νὰ τὴν ἀποκαλέσῃ κ. Κλεάνθους Παππάζογλου, διότι συνήθως οἱ Μητροπολίται δὲν ἐξαιροῦσι νὰ δυσαστεῖν τοὺς ἰσχύοντας—ἀπαιτεῖ διὰ νεύματος αὐτῆς ζημίαν, τὰς ὁποίας ὑμεῖς, ὡς λέγει, καὶ σχεδὸν ἀνεγνώρισατε.

(Συνεχίζεται)

Ἡ Ἀδελφότητα Τραπεζοῦ Ἀθηνῶν ἐστειλε στὸν κ. Νομάρχην Ἱωαννίνων τὸ παρακάτω ὑπόμνημα πού νομίζουμε ὅτι ἐνδιαφέρει καὶ ἄλλες κοινότητες:

Κύριε Νομάρχα,

Πρὸ 4 περίπου ἐτῶν κατόπιν ἐπιμονῶν παρακλησῶς μας, μηχανικός τῆς Ὑπηρεσίας σας ἐπεσκέφθη τὸ Τραπεζοῦ γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως, πού ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἀπασχολοῦσε τὸ χωριό. Ἀφ' οὗ διεπίστωσε τὴν παντελὴ ἐλλείψιν ἐλαχίστης ποσότητος νεροῦ οἰκιακῆς βρῦσης, ἰδίως κατὰ μῆνα Αὐγούστου καὶ εἶδε τοὺς κατοίκους νὰ μεταφέρουν τὸ λίγο νερὸ ἀπὸ τὴν ἀπομακρυσμένην πηγὴ Οἰκονόμου, κατηρτίσας σχετικὴ μελέτη γιὰ πρόσθετη ὑδρεὺση ἀπὸ τὴν πηγὴ Φουντανάλης πού ἀπέχει περίπου 2 χλμ. καὶ εἶναι ψηλότερα τοῦ χωρίου.

Ἡ μελέτη ἐνεκρίθη, ἐγκατεστάθη ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου, ἐστάλησαν 800 μ. σωλῆνες, ἐδόθησαν 250.000 δρχ. ἀρχικῶς καὶ ἀρχίσε ἡ κανονικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου. Μετὰ πάροδον ὁμῶς ὀλίγου χρόνου τὸ ἔργον ἐγκαταλείφθη.

Κατὰ παρόμοιο ἐγίνε καὶ στὸ χωριὸ «Κήποι». Καὶ εἰς αὐτὸ ἐδόθησαν κατόπιν μελέτης, πιστώσεις γιὰ ὑδρεὺση, προχώρησε τὸ ἔργον, ἕνα χρόνον, γιὰ νὰ σταματήσῃ ἐκτοσε καὶ νὰ ἀρνηστευθῶν καὶ ὅσα ἐγίνοντο.

Σὲ ἐπανελημμένες ἐκκλήσεις μας, στὶς ὁποῖες ὁμῶς οὐδέμία ἀπάντησις ἐδόθη, ἐτονίζομεν τὴν σπουδαίοντα καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως Τραπεζοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν θὰ ἐξυμνητῆται μόνον τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ τὰ δύο κτιριακὰ συγκροτήματα Γυμνασίου καὶ Οἰκοτροφείου τὰ ὁποῖα εἶναι πλήρως συγχρονισμένα καὶ ἐξοπλισμένα μὲ λουτήρας κλπ. καὶ θὰ χρειασθῶν ἀφθονο νερὸ. Ἐκτὸς τούτου διὰ τὸ μεγαλόπρεπον οἰκοτροφεῖον γίνεται σκέψις νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ τὸ Ἑθνικὸν Ἰδρυμα «Βασίλειος Παύλου» ὡς θερμὸς ξενὼν καὶ πόλος ἐλξεως τουριστῶν.

Ἦδη πληροφορήθημεν ὅτι ὁ Μηχανικός, καὶ ἡ ἀρμόδια Ὑπηρεσία, θεωροῦν περιττὴ τὴν ὑδρεὺση ἰσχυρίζομενοι, ὅτι τὸ Τραπεζοῦ ἔχει νερὸ καὶ ἡ ἐλλείψις κατὰ τοὺς θερμὸς μῆνας ὀφείλεται ἐπὶ τὴν μεγάλη σπατάλη πού γίνεται ἀπὸ τοὺς κατοίκους γιὰ τὸ πότισμα τῶν λουλουδιῶν καὶ ἐνός μικροῦ κήπου, πού ποτὲ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 30—40 M2.

γινετὶ τὸ χωριὸ εἶναι πυκνοκατοικημένο καὶ δὲν ἔχει ἐλεύθερες περιοχάς. Ὡς μέσον δὲ ἀναστολῆς τῆς σπατάλης προτείνουμε τὴν τοποθέτησιν ὑδρομετρητῶν, καὶ σὲ περιπτώσιν ἀρνήσεως τοποθετήσεως θὰ ἐπι-

Δραστηριότητες

βληθῶν κυρώσεις.

Λογικὸν καὶ πολιτισμένον τὸ μέτρον ἔάν μεβῶσι ἡτο δυνατόν νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ ἡ Κοινότης. Οἱ κατὰ τοὺς ὁμῶς ἐξανέστησαν καὶ δικαίως διαμαρτύρονται, διότι εἶναι φτωχοὶ ἄνθρωποι, οἱ περισσότεροι συνταξιούχοι τοῦ ΟΓΑ καὶ ἀδυνατοῦν νὰ πληρώσουν τὸ ἀστείρευτο νερὸ τοῦ χωρίου τους. Ἡ δαπάνη δὲ πού θὰ προκύψει εἶναι σημαντικὴ ἔάν ὑπολογιστοῦν οἱ 15000 δρχ. καὶ πλέον διὰ τὸν μισθὸν ὑπαλλήλου μηνιαίως. Ἐφ' ὅσον τελικὰ τὸ μέτρον αὐτὸ θὰ ἐφαρμοσθῇ, μοιραίως θὰ ἐπηρεασθῇ καὶ ἔτσι ἀπὸ μιᾶ ἀστοχῆ ἐνέργεια θὰ ἐρημώσῃ μιὰ περιοχὴ τελείως ἀδικαιολόγητα, ἀφ' οὗ θὰ ἀστερήθῃ καὶ τὰ λίγα λοχαγικὰ τοῦ κήπου τους. Δὲν νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ εὐπορώτεροι πληρώνουμε πάντοτε τὸ νερὸ καὶ χωρὶς μετρητὰ καὶ θὰ συνεχίσουμε νὰ πληρώνουμε.

Τὸ μέτρο τοποθετήσεως ὑδρομετρητῶν κρίνεται ἀδικον καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι σὲ κανένα ἀπὸ τὰ 44 χωριά τοῦ Ζαγορίου καὶ στὰ περισσότερα χωριά τοῦ νομοῦ Ἱωαννίνων δὲν ὑπάρχουν ὑδρομετρηταί, πλην τῶν Ἀσπραγγέλων καὶ Ἀνω Πεδινῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐσχάτως ἐγίνοντο ἔργα μετ' ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας.

Ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἐν Ἀθῆναις Τραπεζοῦ, οἱ ὁποῖοι τὸ καλοκαίρι ἐπιστρέφουν ἐπὶ τὴν νῆστον, κόνουμε ἐκκλησίαν, Κύριε Νομάρχα, ἵνα ἐπιληφθῇτε προσωπικῶς τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως Τραπεζοῦ, ὅπως καὶ προφορικὰ σὰς ἀναπηύξαμε καὶ θὰ πεισθῇτε ὅτι πάλαι ἔργα ὑδρεύσεως πού προορίζονται γιὰ ὀλίγα μόνο σπιτία δὲν μποροῦν νὰ ἐπαρκέσουν σήμερον, οὐτε στήν ὑδρεὺση ὅλων τῶν σπιτιῶν οὐτε καὶ τῶν δύο μεγάρων τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ ὅτι εἶναι ἀδικον νὰ χύνονται ἀφθονὰ τὰ νερά στους λάκκους καὶ νὰ μὴ χρησιμεύουν γιὰ τὴν καλύτερ διαβίωσιν τῶν κατοίκων, γιὰ μιὰ ἀνεπαίσθητη σχεδὸν δαπάνη (3 ἐκατομμυρίων Τραπεζοῦ καὶ 2 ἐκατ. Κήπων), τὴν στιγμήν πού τὸ Κράτος κατὰ τὸ ζήτημα ὑδρεύσεως τὸ τόσο σπουδαῖον, δαπανᾷ μεγάλα κονδύλια, ὅπως π.χ. γιὰ τὴν πρόσθετη ὑδρεὺση Ἀθηνῶν (16 δισεκατομμύρια δραχμὰς) ἀπὸ τὰ Μόρνα.

Ἐξέτασθ' ὅλον τὸ ζήτημα μὲ πρακτικὸν πνεῦμα, διότι ἡ ζωὴ τῶν κατοίκων ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ Ζαγορίου ἔχει καταστῆν προβληματικὴ.

Μὲ τὸν νόμον τῶν παραδοσιακῶν σπιτιῶν, ἀδυνατοῦν νὰ τὰ συντηρήσουν καὶ βλέπουν νὰ σωρίζονται τ' ἀρχοντικά τους. Ἐχασαν τὰ

ΛΑΜΠΡΙΑΔΕΙΟΣ
ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ

Τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡ Λαμπριάδεια Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ Ἀνω Πεδινῶν «Σουδενῶν» εἶχε διοργανώσει χειροτεχνικὴ ἐκθεσὴ μὲ προΐοντα παραγωγῆς τῆς Σχολῆς.

Στὴν ἐκθεσὴ τῆς Σχολῆς εἶχαν ἐκτεθεῖ διάφορα κεντήματα χειρὸς, ὑφαντὰ καὶ χαλιά, πού ὅλα ἦταν ἔργα τῶν τροφίμων τῆς.

Ὅλοι, ὅσοι ἐπισκέφθηκαν τὴν ἐκθεσὴ, ἐμείναν ἐνθουσιασμένοι γιὰ τὰ ὅσα εἶδαν καὶ ἡ γνώμη πού σχηματίστηκε ἀπὸ ὅλους εἶναι ὅτι πραγματικὰ στήν Λαμπριάδειαν Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ ἐπιτελεῖται μιὰ σωστὴ καὶ ἐπιμελημένη ἐργασία, πού ἀποβλέπει ἐπὶ τὴν ἀρτία ἐπαγγελματικὴ κατάρτισιν τῶν τροφίμων τῆς.

Θὰ ἦταν μεγάλη παράλειψις μας, ἂν δὲν ἀναφερθῶμε καὶ γιὰ λίγον ἐπὶ τὸ ἱστορικὸ τῆς Σχολῆς αὐτῆς, τὴν μοναδικὴν σχεδὸν ἐν ἡμερῶν τῶν πόλεων, πού ἔδωσε τόσες καὶ τόσες μαστὸρήσεις ἐπὶ κέντημα, ἐπὶ ὑφαντὰ καὶ ἐπὶ χαλιά.

Ἡ Σχολὴ ἰδρύθηκε τὸ 1934 μὲ ἐνέργειαν τοῦ ἀειμνήστου τότε Μητροπολίτου Ἱωαννίνων καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυρίδωνα καὶ μὲ χρήματα τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου εὐεργέτη τῶν Ἀνω Πεδινῶν, Ἱωάννη Λαμπριάδου, τοῦ ὁποῖου καὶ τὸ ὄνομα φέρει.

Ἡ Σχολὴ ἀρχίσε νὰ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1935 μὲ μιὰ μικρὴ διακοπὴ κατὰ τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου. Ἀρχίσε γὰρ

οἰκογενεῖς ζῶσι τοὺς ἀπὸ τοὺς λύκους καὶ τὶς ἀρκούδες, καὶ ἐπὶ πλέον ἀποστερήθηκαν ἀπὸ σημαντικὰς πόρους (λάσας), ὅπως ἦσαν τὰ πολὺ κληροδοτήματα τῶν ἰδιοκτητῶν δάσῃ, οἱ βοσκές κλπ.

Ἡ ζωὴ τῶν γενικῶν εἶναι γεμάτη ἀστερήσεις καὶ ἡ ἐπὶ πλέον πληρωμὴ τοῦ νεροῦ, ἐκτὸς τῆς ἀδυναμίας πληρωμῆς ἔχει καὶ ψυχολογικὴ ἐπίδραση.

Νομίζουμε ὅτι ἡ Πολιτεία, ἀντὶ νὰ λάβῃ εὐνοϊκὰ καὶ προστατευτικὰ μέτρα καὶ νὰ προβῇ σὲ πλεονεκτήματα παροχῆς γιὰ εὐνοϊκότερους πόρους παραμονῆς τῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀγαπημένων τῶν τόπων.

Τὸν τόπον αὐτὸν, πού τόσο πολλὰ προσέφερε ἐπὶ τὸν ἔθνον κατὰ τὴν μακροχρόνιον ἱστορίαν του, τὸν τόπον αὐτὸν πού πρόσφατα ἀνέκαμα ἐγράψε τὸ ἔπος τῆς Πίνδου μὲ τὶς πλάτες τῶν γυναικῶν του.

Ἡ Πρόεδρος
ΦΡΟΣΕ ἸΩΑΝΝΙΔΟΥ

λειτουργεῖ πάλι ἐν τῇ Ἱωάννιναν ἀπὸ τὸ 1950 καὶ ἀπὸ τὸ 1954 πάλι ἐδῶ ἐν τῇ Ἀνω Σουδενᾷ.

Ἡ Σχολὴ οἰκείται ἀπὸ θμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον καὶ μὲ Πρόεδρον τὸν ἐκαστοτε Μητροπολίτη Ἱωαννίνων καὶ μὲ τὰ περισσότερα μέλη τὸν συγχωριανούς μας.

Ἡ Σχολὴ σήμερον στεγάζεται ἐν νεώχτιστο κτίριον, τοῦ ὁποῖου οἱ ἐργασίαι ἀποπερατώσεως συνεχίζονται.

Πόροι τῆς Σχολῆς εἶναι κυρίως τὰ ἐσοδα ἐκ τῶν Κληροδοτημάτων τοῦ Λαμπριάδου καὶ Γεωργιάδου, ἀπὸ τὴν πούλησιν τῶν προΐοντων παραγωγῆς τῆς Σχολῆς καὶ ἀπὸ τὸν Ριζάρειον Κληροδοτήμα, ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν.

Οἱ μαθήτριες τῆς Σχολῆς φοιτοῦν 4 χρόνια ἐντελῶς δωρεάν καὶ κατὰ μῆνα ἐπιδοτοῦνται ἀπὸ τὸν Ε.Ο.Μ. Μ.Ε.Χ. μὲ σχετικὸ ἐπίδομα. Εἰδικεύονται ἐπὶ τὴν ταπητουργίαν, ὑφαντικὴν, ραπτικὴν καὶ κεντητικὴν. Συγχρόνως παρακολουθοῦν καὶ διάφορα ἐγκύκλια μαθήματα.

Σήμερα ἐπὶ τὴν Σχολὴ φοιτοῦν 30 περίπου μαθήτριες. Οἱ περισσότερες δὲ ἀποφοῖτες τῆς Σχολῆς ἔχουν τύχει ἀρίστης ἐπαγγελματικῆς ἀποκοταστάσεως.

Τὰ προβλήματα, πού ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Σχολὴ, μὲ πρῶτον καὶ πρῶτον σπουδαῖον, τὴν ολοκλήρωσιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων, εἶναι πολὺ, ἀλλὰ μὲ τὶς ἄσκειν προσπάθειαι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θὰ ὑπερπηδηθῶν.

Ὅλοι ἐπὶ τὴν Σχολὴ, Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ Διδακτικὸν προσωπικόν, ἐργάζονται γιὰ ἓνα καλύτερον μέλλον τῶν τροφίμων τῆς καὶ αὐτὰ θὰ τὸ ἐπιτύχουν, γιατί τὸ θέλουν καὶ τὸ ἐνεργεῖται πάρα πολὺ.

Ἀξίζει ὁ κόπος νὰ ἐπισκευθῇ κανεὶς τὴν Σχολὴν γιὰ νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ, ὅσα ἐπιτελοῦνται ἐν αὐτῇ.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΘΗ

Κύριε Διευθυντά,

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 86 φύλλον τῆς 30ῃς μερίδος μας τὸ «ΖΑΓΟΡΙ» μᾶς ἐπὶ μελέτῃ τῆς συμπατριώτισσας Ἐλευθερίας Νικολαΐδου ἀναφέρεται ὅτι τὸ Σχολεῖον τῆς Κοινότητος ΚΑΒΑΛΑΡΙ ἦταν μονοδιδασκαλικόν.

Ἡ πραγματικότητα εἶναι ὅτι τὸ 1908 πού φοιτοῦσα ἐν αὐτῷ ἦταν Ἑλληνοδιδασκαλικὸν μὲ δασκαλὸν τότε τὸν κ. Γεώργιον Ζωῖδον ἀπὸ τὸ Λατοκοβέτι (Λατοκοβόρι).

Μετά τῆς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΣΚΑΣ
Καβαλάρη 20.4.81

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ Λαμπρίδη μας

(Συνεχίζουμε τὴν ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὸ βιβλίο του «Ζαγορικά») 16. Σιουποτσέλ. 1 ὥραν πρὸς Μ. οἰκ. 116, κατ. 550.

Τὰ περίεργα τοῦ Σιουποτσέλ τρία μεγάλα χωρία **Πιτούρνα** (τόπος κατακαίς), κειμένη ἐπὶ τερπνοτάτου λόφου, **Ζλάροβον** (τοποθεσία πλήρης λάκκων) καὶ **Πετρίτσα**, διαλυθέντα πρὸ πολλῶν ἐτῶν, συνέτειναν πρὸς αὐξήσιν ἐκείνου. Κεῖται δὲ ἡ κατάρυτος καὶ κατὰφυτος αὕτη κωμόπολις ἐπὶ λόφων, παραφυάδων τοῦ Μιτσκέλ, πλησίον ἀμπελώνων καὶ περικαλύπτεται ὑπὸ δένδρων καὶ θάμνων ἔχει δὲ οἰκίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μικρὰς καὶ διαστήματα μεταξὺ τούτων πολὺ μικρά, ὁδοὺς δὲ ἐστρωμένas κατὰ τὸ πλείστον. Οἱ κάτοικοι δὲ ταύτης διακρίνονται ἰδίως ἐπὶ φιλοξενία.

Εὐεργέται: Ὁ ἀσίδμος γέρων Ἀναγνώσης Δημητρίου ἀνήγειρεν ὑψηλότερον καὶ λαμπρότερον σχολεῖον, οὐχὶ δὲ καὶ καλῶς διατηρημένον, δαπανήσας ὑπὲρ τὰς 70.000 γρόσια καὶ συνένεγκε τὰ μέγιστα ὑπὲρ ἀνακαίνσεως τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκκλησίας, τιμωμένης ἐπὶ ὀνόματι τῆς Παναγίας καὶ κοσμοῦσης μετὰ τοῦ σχολείου τὴν κωμόπολιν ταύτην.

Ἐπ. ἄνδρες: Γεώργιος Κοντὰς καὶ Ι. Νούτσος, προεστώτες τοῦ Ζαγορίου, Θεόδωρος Ἰωαννίδης ἐπὶ πολλὰ ἔτη γροσματεύς τῆς ἐν Ἰωαννίνοις ἐπιστάσεως χρηματίσας.

Λόγιοι: Γ. Μπεκναριδῆς καὶ Κ. Αἰμῆς Ἰωαννίδης διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς.

Σχολ.: Δύο ὁπωσοῦν καλά.

17. Δοβρά: (καλὸν 1 1) 2 ὥρ. πρὸς Μ. οἰκ. 171 κατ. 1300.

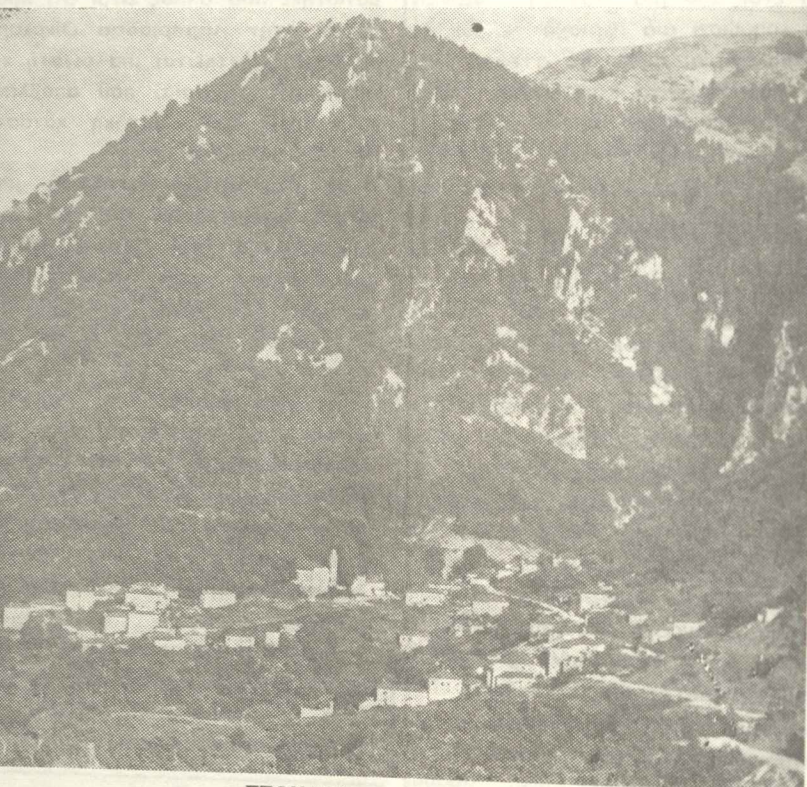
Τὸ προὔπαρχον τοῦτο χωρίον μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ **Μαυραγγέλου**, χωριδίου κειμένου παρὰ τὴν μονὴν τοῦ **Ἀσπραγγέλου**, **Ῥαντοβάνη** (τόπου χαριεντος) καὶ **Σεβινέ** (τοποθεσίας πλῆρους καλῶν) ἠξήθη καὶ κατέστη ἐν τῶν μεγαλειτέρων. Κεῖται δὲ εἰς κοιλάδα πετρώδη, διαιρείται εἰς 4 συνοικίας καὶ ἐν τῇ μεσῇ παρὰ μικρὰν τινα πλατείαν, κατακλυζομένην ἐνίοτε τὸν χειμῶνα ὕδατι, ἔχει φρεῶν ἀξιοσημείων διὰ τὴν καλὴν τοῦ ὕδατος ποιότητα, ὡς καὶ τὸ τῶν Ἀνω - Σουδενῶν (ἡ περιήψυτος Λεύκα). Αἱ γυναῖκες διατηροῦσι πολλὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἀρχαίως ἀπλότητα, ὡς καὶ αἱ τοῦ Παπύκου, Ἀρτίστης, Βεταϊκού κτλ., καὶ δὲν εἶναι εὐεδαίς.

Οἱ δὲ ἄνδρες γενικῶς εἶναι δραστήριοι καὶ ἐνεργητικοί, μετερχόμενοι ἐπιδείξις τὸ ἐμπόριον ἰδίως ἐν Ξάνθῃ, Γεντζέ, Γαμουρτζίνα, Ἀθηναίς (ἐνθα οἱ ἐντιμότατοι Γερομιαχοὶ κλπ) καὶ Βουκορεστῖν. Ὅπισθεν τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς, κειμένης εἰς τινα τῶν κορυφῶν τοῦ χωρίου

πρὸς Α. καὶ ἐπισκευασθείσης παρὰ τοῦ Κ. Καρανάσου, εὐρίσκονται εἰς εἰρήμια ἀρχαίου φρουρίου ἀνευ ἀσβεστοῦ, λεγομένου **Καταφύ**, ὃ ἐστὶ καταφύγιον κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐκ Κάτω - Σουδενῶν ἑλληνοδιδασκάλου Ι. Ζαρηπακίδου.

Ὅπισθεν τοῦ χωρίου ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν κοιλάδα τῶν Ἰωαννίνων ἐστρηνμένης πλευρᾶς τοῦ Μιτσκέλ ὑπάρχει μονὴ, **Ἀσπραγγέλου** λεγομένη, καὶ ἐπὶ ὀνόματι τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τιμωμένη κτισθεῖσα πρὸ 400 ἐτῶν.

Εὐεργέται: Κ. Καρανάσος 12.000 γροσίων, Θ. Σιαχίνης 1500 γροσ.

ΤΣΟΝΔΗΛΑ, τόπος θαυμασίος

κατ' ἔτος καὶ Ἀργυρῇ Μ. Σιάκα 700 γρόσια κατ' ἔτος.

Σχολ.: Δύο καλῶς διατηρούμενα. **Μπουλῆται:** 1 ὥρ. πρὸς τὰ ΒΑ. οἰκ. 84, κατ. 450.

Πρὸ 280 περίπου ἐτῶν κτηνοτρόφοι τινὲς οἰκογένειαι τῆς **Γαβριουῶς**, χωρίου τῆς περιοχῆς τῶν Κουρέντων καὶ ἰδιοκτησίας ἤδη τοῦ αἰετιοῦ Γ. Κ. Ζωίδου, ἐνθα μέχρι σήμερον ἡρεπυμμένοι φαίνονται ὑπὸ τὸ ὄνομα Μπουλτατάκια Καλύβια, μετώκησαν περὶ τὸ νῦν Μπουλῆται, κατὰ παράδοσιν Ἀναγνώστη Βουτρυάρη, εἰς τρεῖς διαφόρους θεσεις. Αὐξηθεῖσαι δὲ μετὰ ταῦτα προσχωρήσει καὶ ἄλλων κατοίκων ἐκ διαφόρων χωριδίων καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ Πετσάλη, συνωκίσθησαν περὶ τὸ ἔτος 1698 ἐνταῦθα καὶ ἤρξαντο νὰ μετέρχωνται ἰδίως τὴν ξυλουργικὴν, ὅθεν καὶ μέχρι σήμερον Ματεράδες ἐπονομάζονται. Τσαούτην δὲ ἰσχυρὴν ἔχον ἐπὶ τοῦ Ἀλλῆ - Πασά διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των Καρακώστα,

πολλοὺς διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ὤψε- λησαντος, ὥστε μόνον εἰς τούτους ἢ διὰ νυκτὸς ἐξ Ἰωαννίνων ἐξόδος ἐπετρέπετο.

Κεῖται εἰς τὴν ὑπώρειον τοῦ εἰς τὸ Ζαγόριον ἐστραμμένου Μιτσκέλ ἐπὶ λόφου κατωφεροῦς καὶ καταφύ- του συνίσταται ἐκ τριῶν συνοικιῶν, χωρίζομένων ἀπ' ἀλλήλων διὰ λάκ- κων καὶ γέμει δασῶν. Καὶ τὸ μὲν θέρος εἶναι τερπνότατον, τὸν δὲ χειμῶνα δυσάρεστον, ὡς καὶ τὸ Πά- πηγκον. Γενικῶς δὲ τὰ προϊόντα αὐ- τοῦ ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαι- νόμενα, εἶναι ὀψιμα. Οἱ κάτοικοι πρὸ πολλοῦ τῆς ξυλουργικῆς παραιτῶ-

νται. Ἡ Τσονδήλα γέμει δασῶν καὶ λίστα κατὰ τὴν θέαν Πολυμένη, ποὺ πλήθος κάρπων, δορκάδων, αἰγάγων ἀπαντᾷ τῆς, καὶ πλεί- στων διαγεσμάτων καὶ ψυχροτάτων τῶν. Οἱ κάτοικοι ταύτης δυσχε- ροῦσι καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, ἡρῶναι εἰσάγωσι πολλὰ τοῦ σημερινοῦ λυτισμοῦ ἡθῆ καὶ ἔθιμα.

Ἐπ. ἄνδρες: Γ. Καραλάνος, π. εατῶς. Δημήτρ. Ἀλεξίου, σπ. ἄνδρ. ἐξ ἀπορρήτων τοῦ Ἀλ. Ν. τσου, καὶ ὁ Δήμος Τομαράκη, ὁπλαρχηγὸς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους κατὰ τὸ ἔτος 1821, σπ. ἄνδρ. ἐπὶ τῆς πολιρκίας τῆς Ζα- γορίας.

Σχολ.: Ἀλλοτε μὲν διέτρεπε τὸ σχολεῖα καλὰ σήμερον δὲ ἐνεκα τῆς φωνίας οὐδὲν, ἂν καὶ ἐκ τῶν ἐν- δημάτων τοῦ χωρίου καὶ τῆς ἀν- σίας δύνανται νὰ διατηρήσωνται ἀξίολογα. Ἐντροπή!!

20. Μανασή: 1) 2 ὥρ. οἰκ. 58, κατ. 430.

Κεῖται ἐπὶ τῆς ὑπώρειας τοῦ Μιτσκέλ ἐπὶ αὐτῆς τῆς θέσεως, ἡν ὡς τεῖχεν ἐπὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἡπεί- ρου, ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ φησὶν ὅτι τὸν οἶνον τῶν.

Σχολ.: Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μπακόλα, γόνου τῆς χώρας ταύτης οὐδὲ ἀλληλοδιδασκτικὸν πρὸς τὴν σκύνην των ἔχει, ἐνῶ ἐπὶ τῶν ἡ- ρῶν ἐκείνου διατηροῦντο δύο ὁ- λογα.

21. Καλωτά: 1) 2 ὥρ. Μ. οἰκ. 10, κατ. 760.

Ἡ μικρὰ αὕτη καὶ ἀσημαντὸς ἀρχὰς κωμόπολις κατέστη μὴ τῶν μεγαλειτέρων, ἀφοῦ τὸ Βισα- κὲλ (θέσις ὑψηλὴ), χωρίον μέγα καὶ σημαντικόν, ἡ Σκαμνιά καὶ τὸ Νεο- ἔνεκεν ἐπιδημίας, θανατηφόρος ἐ- τὰ τινος, διελύθησαν. Τὸ κατὰ- ρτον καὶ κατὰφυτον τοῦτο χωρί- ον κεῖται εἰς βορείους ὑπώρειας τοῦ Μιτσκέλ καὶ διαιρεῖται εἰς τρεῖς συνοικίας, διὰ λάκκων ἀπ' ἀλλήλων χω- ριζόμενας.

22. Μιτσκέλ, ΝΑ. ἐνταῦθα ἐκτείν- ομεν, ἀπολήγει εἰς ἀπότομον καὶ δύσβατον βράχον 90 σχεδὸν ποδῶν ὕψους, περὶ τὸ μέσον τοῦ οὗ οὐ- πάρχει μεγάλη ὀπή, ἥτις διήκουσα μέχρι σχεδὸν τῆς ρίζης τοῦ βράχου, ἀνοίγεται εἰς ἐκτεταμένον σπήλαιον, ἐνθα ἐπὶ τῶν Ἀλβανικῶν ἰδίως ἐπι- δρομῶν τὰ περίεργα χωρία κατέθετον πᾶν πολυτιμὸν τῶν οὐ μακρὰν τοῦ

βράχου τοῦτοῦ ὑπάρχει φάρος, θεία, ἐνθα καὶ τετρασάλλαρος σχηματίζεται. Πρὸς Ν. τοῦ χω- ρίου καὶ ἕτερος ἀπότομος βρά- χος «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης» μὲ ὄρε- μον παρεκκλήσιον, ἐνθα καὶ πλεί- ρις λαμπρὰ τὴν 25 Μαΐου γίνε- ται τὸ ὅπου οὐδὲν αἰσθάνονται καὶ ψανα φρουρίου νεωτέρας τοῦ 1917.

Ἐπ. ἄνδρες: Ἐμμανουὴλ Σολίου, Ἐμ. Οἰκονομολογός, καὶ Δ. Οἰκονομολογός, καὶ Δ. Οἰκονομολογός.

Ἐπ. ἄνδρες: Γ. Καραλάνος, π. εατῶς. Δημήτρ. Ἀλεξίου, σπ. ἄνδρ. ἐξ ἀπορρήτων τοῦ Ἀλ. Ν. τσου, καὶ ὁ Δήμος Τομαράκη, ὁπλαρχηγὸς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους κατὰ τὸ ἔτος 1821, σπ. ἄνδρ. ἐπὶ τῆς πολιρκίας τῆς Ζα- γορίας.

Σχολ.: Ἀλλοτε μὲν διέτρεπε τὸ σχολεῖα καλὰ σήμερον δὲ ἐνεκα τῆς φωνίας οὐδὲν, ἂν καὶ ἐκ τῶν ἐν- δημάτων τοῦ χωρίου καὶ τῆς ἀν- σίας δύνανται νὰ διατηρήσωνται ἀξίολογα. Ἐντροπή!!

20. Μανασή: 1) 2 ὥρ. οἰκ. 58, κατ. 430.

Κεῖται ἐπὶ τῆς ὑπώρειας τοῦ Μιτσκέλ ἐπὶ αὐτῆς τῆς θέσεως, ἡν ὡς τεῖχεν ἐπὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἡπεί- ρου, ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ φησὶν ὅτι τὸν οἶνον τῶν.

Σχολ.: Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μπακόλα, γόνου τῆς χώρας ταύτης οὐδὲ ἀλληλοδιδασκτικὸν πρὸς τὴν σκύνην των ἔχει, ἐνῶ ἐπὶ τῶν ἡ- ρῶν ἐκείνου διατηροῦντο δύο ὁ- λογα.

21. Καλωτά: 1) 2 ὥρ. Μ. οἰκ. 10, κατ. 760.

Ἡ μικρὰ αὕτη καὶ ἀσημαντὸς ἀρχὰς κωμόπολις κατέστη μὴ τῶν μεγαλειτέρων, ἀφοῦ τὸ Βισα- κὲλ (θέσις ὑψηλὴ), χωρίον μέγα καὶ σημαντικόν, ἡ Σκαμνιά καὶ τὸ Νεο- ἔνεκεν ἐπιδημίας, θανατηφόρος ἐ- τὰ τινος, διελύθησαν. Τὸ κατὰ- ρτον καὶ κατὰφυτον τοῦτο χωρί- ον κεῖται εἰς βορείους ὑπώρειας τοῦ Μιτσκέλ καὶ διαιρεῖται εἰς τρεῖς συνοικίας, διὰ λάκκων ἀπ' ἀλλήλων χω- ριζόμενας.

22. Μιτσκέλ, ΝΑ. ἐνταῦθα ἐκτείν- ομεν, ἀπολήγει εἰς ἀπότομον καὶ δύσβατον βράχον 90 σχεδὸν ποδῶν ὕψους, περὶ τὸ μέσον τοῦ οὗ οὐ- πάρχει μεγάλη ὀπή, ἥτις διήκουσα μέχρι σχεδὸν τῆς ρίζης τοῦ βράχου, ἀνοίγεται εἰς ἐκτεταμένον σπήλαιον, ἐνθα ἐπὶ τῶν Ἀλβανικῶν ἰδίως ἐπι- δρομῶν τὰ περίεργα χωρία κατέθετον πᾶν πολυτιμὸν τῶν οὐ μακρὰν τοῦ

βράχου τοῦτοῦ ὑπάρχει φάρος, θεία, ἐνθα καὶ τετρασάλλαρος σχηματίζεται. Πρὸς Ν. τοῦ χω- ρίου καὶ ἕτερος ἀπότομος βρά- χος «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης» μὲ ὄρε- μον παρεκκλήσιον, ἐνθα καὶ πλεί- ρις λαμπρὰ τὴν 25 Μαΐου γίνε- ται τὸ ὅπου οὐδὲν αἰσθάνονται καὶ ψανα φρουρίου νεωτέρας τοῦ 1917.

Ἐπ. ἄνδρες: Ἐμμανουὴλ Σολίου, Ἐμ. Οἰκονομολογός, καὶ Δ. Οἰκονομολογός.

Ἐπ. ἄνδρες: Γ. Καραλάνος, π. εατῶς. Δημήτρ. Ἀλεξίου, σπ. ἄνδρ. ἐξ ἀπορρήτων τοῦ Ἀλ. Ν. τσου, καὶ ὁ Δήμος Τομαράκη, ὁπλαρχηγὸς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους κατὰ τὸ ἔτος 1821, σπ. ἄνδρ. ἐπὶ τῆς πολιρκίας τῆς Ζα- γορίας.

Σχολ.: Ἀλλοτε μὲν διέτρεπε τὸ σχολεῖα καλὰ σήμερον δὲ ἐνεκα τῆς φωνίας οὐδὲν, ἂν καὶ ἐκ τῶν ἐν- δημάτων τοῦ χωρίου καὶ τῆς ἀν- σίας δύνανται νὰ διατηρήσωνται ἀξίολογα. Ἐντροπή!!

20. Μανασή: 1) 2 ὥρ. οἰκ. 58, κατ. 430.

Κεῖται ἐπὶ τῆς ὑπώρειας τοῦ Μιτσκέλ ἐπὶ αὐτῆς τῆς θέσεως, ἡν ὡς τεῖχεν ἐπὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἡπεί- ρου, ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ φησὶν ὅτι τὸν οἶνον τῶν.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 13ῃ ΣΕΛ.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΙΔΗ ΜΑΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 8ῃ ΣΕΛ.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Βισακίου ὑπάρ- χει Μονὴ ἐπὶ ὀνόματι τῆς Κοιμήσε- ως τῆς Θεοτόκου κτισθεῖσα πρὸ 1000 περίπου ἐτῶν ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ Γ'.

Εὐεργέται: Ὁ Ἀνασ. Βασιλείου ἀ- φῆκε 5.000 γρ. ὁ Χρῖσ. Παναγιώτου 1000 γρ. ὁ Χαρίσης Χρῖστου 5.000 γρ. ὁ ἡ Μονὴ τοῦ Βισακίου 15.000.

Ἐπ. ἄνδρες: Ἐμμανουὴλ Σολίου, Ἐμ. Οἰκονομολογός, καὶ Δ. Οἰκονομολογός.

ΣΙΟΥΠΟΤΣΕΛ, ἐξόχου φυσικοῦ κάλλους

νομόπουλος, προεστώτες, Κ. Κονο- μάτης, σύμβουλος τῶν προεστω- τῶν, μέλος τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας καὶ εἰς ἄκρον πνευματώδης.

Σχολ.: Ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τοῦ προμηθεύοντος κληροδοτήματος καὶ τῆ συνδρομῆς τῆς κοινότητος διετη- ροῦντο δύο σχολεῖα ἀξίολογα, ἐξ ὧν ἐξήλθον μαθηταὶ πολλοὺ λόγου ὄχι, ὡς ὁ Δ. Βοζδάκης, ὁ Χαρισια- δῆς, ὁ Χ. Χατζής, οἱ Βίκαι, ὁ Ι. Τσο- φόπουλος κτλ. κτλ. Σήμερον ὅμως, ἐπειδὴ τὸ πολιτικὸν τοῦ χωρίου συ- στήμα διέπεται ὀχι ὑπὸ πεπαιδευ- μένων, τὰ Σχολεῖα δὲν ἔχουσιν τόσον καλῶς.

22. Καμνιά: 1) 2 ὥρ. Α. οἰκ. 37, κατ. 300.

Τὸ παλαιὸν τοῦτο χωρίον αὐξη- θὲν τῇ προσχωρήσει καὶ ἄλλων κα- τοίκων ἐκ τῶν περίεργα διαλυομένων κεῖται εἰς τὰς ὑπώρειας μικροῦ λό- φου καὶ περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ δένδρων.

Ἐπ. ἄνδρ.: Μεθόδιος ὁ Ἀνθρα- κεύς, ὃν ὁ Π.Α.Π. συγκαταριθμεῖ με- ταξὺ τῶν Ἰωαννιτῶν.

Σχολ.: Οὐδὲ συνησθάνθησαν εἰσε- τι δυστυχῶς οἱ τοῦ χωρίου κάτοι- κοὶ τοῦτο τὴν ἀνάγκην τούτων!!

23. Λυγκιάδες: 2 1) 2 ὥρ. Μ. οἰκ. 43, κατ. 250.

Κατὰ τὸ ἔτος 1686, ὅποταν καὶ ἡ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Μονὴ τῶν Λυγκι- ὶδων, παρὰ τῷ χωρίῳ κειμένη, ἠ- τύχησε νὰ διοικῆται ὑπὸ Βησσαρίω- νος τοῦ Μακρύ, συνωκίσθη τὸ χω- ρίον τοῦτο ἐκ διαφόρων κατοίκων, διεπαρμένων τῇ δὲ κάκεισε ἐπὶ τῶν ὀρους Μιτσκέλ. Παῖσιος δὲ ὁ ὑπο- τακτικὸς τοῦ Βησσαρίωνος ἀποκα- λεῖ τούτο **Ἰλιγγιάδες**. Κεῖται ἀνω-θεν τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων εἰς τὸ πρὸς τὰ Ἰωάννινα ἐστραμμένον μέρος τοῦ Μιτσκέλ καὶ διαιροῦνται εἰς Ἀνω, ἐνθα διαμένουσιν οἱ κάτοι- κοὶ τὸ θέρος, καὶ Κάτω, τὴν χειμε- ρινὴν αὐτῶν κατοικίαν.

Οἱ κάτοικοι εἶναι γενικῶς γεωργοί, ποιμένες, ξυλοφόροι, ἀμαθεῖς καὶ πονηροὶ λίαν ἔχουσι δὲ καὶ ἰδιόζου- σάν τινα προφοράν.

Σχολ.: Ἡρξάντο ἀπὸ τινων ἡδῆ χρόνων ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν βουνῶν νὰ διατηρῶσι κοινὸν σχο- λεῖον!

24. Καβαλάριον: 3 ὥρ. ΒΑ. οἰκ. 36, κατ. 310.

Εἶναι παλαιὸν καὶ διακρίνεται διὰ τὴν ἀθάνατον τῶν κατοίκων, ἐξ- ὅπου εὐφορον καὶ ἐκτεταμένον, ἐ- πενεργήσαντα ἰδίως εἰς τὴν ἀθλίαν διανοητικὴν κατάστασιν τῶν κατοί- κων. Μᾶλλον πρὸ μικροῦ οἱ κάτοικοι διέμενον πάντοτε ἐν τῷ χωρίῳ, γε- ωργοῦντες τὴν γῆν καὶ περιποιούμε- νοι τὴν κτηνοτροφίαν ὅθεν καὶ ἡ παροιμία «βῶδι ἀπὸ τὸ Καβαλάρι» ἐπὶ τῶν καλῶν βοῶν ἐν γενεῇ.

Ἐνταῦθα τελευτᾷ ἐξ ἑνὸς μέρους τὸ Ζαγόριον καὶ ἀρχεται ἡ περιοχή τοῦ Μαλακασίου.

Εὐεργέται: Γούσιος τις ἐπλήρωσε πρὸ τινων ἐτῶν τὸ καταμαστίζαν τὸ χωρίον κοινὸν χρέος, ἀλλ' οἱ κά- τοικοι εἰσέτι δὲν συνήλθον πρὸς σύστασιν καὶ διατήρησιν σχολείων οἱ πανάθλιοι!

25. Στολοβόν: οἰκ. 51, κατ. 400.

Ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν διαλυθέντων Σελιού (χωρίου) Νιρέζιος (τοποθε- σίας ἀπορρήτου) καὶ Σταυροῦ κει- ται ἐπὶ λόφου τερπνοτάτου καὶ κα- ταφύτου.

Μεταξὺ Στολοβού καὶ Καλωτά ἂ-

ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Β' ΑΝΟΙΚΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τὸ Κέντρο Ἑρευνῶν Ζαγορίου, ὁρ- γανώνει γιὰ τὸ φετινὸ καλοκαίρι, στὸ Καπέσσο τὸ Β' Ἀνοικτὸ Σχο- λεῖο, ἀπὸ 2 ὡς 9 Αὐγούστου.

Μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία σὰς ὑπε- θυμίζουμε τοὺς σκοποὺς τοῦ Κέν- τρου, ποὺ εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ ἔ- ρευνα τοῦ Ζαγορίου κατὰ τομὲς δηλαδὴ:

α) Στὴν οἰκονομοτεχνικὴ ἔρευνα γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας, καλλιτεχνικῆς καὶ μὴ, ὕ- φαντουργίας κεντήματος, γεωργίας, κτηνοτροφίας, δεινδροκομίας δασο- πονίας καὶ τουρισμοῦ ἐπὶ ἐπιστημο- νικῶν βάσεων καὶ ἐκμετάλλευσιν αυ- τῶν.

β) Στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν ἀξιοποιῆ- ση καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὑπογείου πλούτου (ορυκτῶν, μετάλλων, πε- τρωμάτων).

γ) Στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν ἀξιοποιῆ- ση καὶ ὀργάνωσιν κυνηγετικῶν τόπων ἀγόνων γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφι- κῶν ἐκτάσεων καὶ γενικὰ τῆς χλωρί-δος καὶ πανίδος.

δ) Στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν ὀργάνωσιν συλλογικῶν φορέων παραγωγῆς καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν πάσης φύσεως προϊόντων πρωτογενούς, δευτερο- γενούς καὶ τριτογενούς παραγωγῆς ποροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ ἐμπορίας αὐ- τῶν μὲ ἐξαγωγικούς κυρίως στόχους.

ε) Στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν δημιουργί- α τεχνικῶν καὶ κατασκευαστικῶν συλλογικῶν ἐπιχειρήσεων Βιομηχα- νικῆς ἢ Βιοτεχνικῆς μορφῆς.

στ) Στὴν ἔρευνα γιὰ τὴν δυνατο- ῖτητα ἀναγεννασθῆναι ἢ καὶ συμμετο- χῆς Ζαγοριαστικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ καὶ Ζαγοριαστικῶν μετ' ἄλλης ἐ

Τὸ ΖΑΓΟΡΙ μας

ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

(Ἀποσπάσματα ἀπὸ μελέτη γιὰ τὴ μητροπολιτικὴ Ἐπαρχία Ἰωαννίνων)

(3ον)

Μὲ βάση τὰ στοιχεῖα ποὺ παραθέσαμε καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἐγίναν στὸ περιεχόμενο τῶν καταλόγων τῆς μητροπόλεως καὶ τοῦ γεν. προξενείου, εἶναι δυνατόν νὰ κατανοηθοῦν καλύτερα οἱ πινάκες ποὺ συντάξαμε.

Στὸν πρῶτον πίνακα περιλάβαμε τὶς στήλες: ὀνοματεπώνυμο ἐκπαιδευτικοῦ, χωριὸ στὸ ὁποῖο ὑπηρέτησε, σχολικὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα ὑπηρέτησε, ποσὸ καὶ εἶδος ἀμοιβῆς.

Στὸ δεῦτερον πίνακα καταχωρίζονται τὰ χωριὰ στὰ ὁποῖα ὑπηρέτησαν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τοῦ πρώτου πίνακα ἀπὸ τὸ 1891—1904. Οἱ γενικότερες καὶ εἰδικότερες παρατηρήσεις, καθὼς καὶ ἡ συναγωγὴ συμπερασμάτων θὰ γίνουν μετὰ τὴν παράθεση τῶν δύο πινάκων. (Σ.Σ. Καὶ ἀπὸ τοὺς δύο πίνακες δημιουργεῖται μόνο οἱ δάσκαλοι καὶ τὰ χωριὰ τοῦ Ζαγορίου).

ΠΙΝΑΚΑΣ Α'

Α)Α (Ὄνομα) - χωριὸ ὑπηρέσιας - Σχολ. ἔτος - Ποσὸ καὶ εἶδος ἀμοιβῆς

1. Ἀγγελίδου Εὐδανθία, Ἄνω Βίτσα (1899—1900 15 λίρες)
2. Ἀδαμίδης Ἀριστοτ. Κ., (ἐλλήνοδ.), Καπέσοδο (1892—1893 35 λίρ.), Φραγγάδες (1897—1898 25 λίρ.)
3. Ἀθανασιάδης Ἀθαν. Δ. Καστανών (1903—1904 20 εἰκοσάφρ.)
4. Ἀθανασίου Γ. Φλαμπουράρι (1894—1895 20 λίρ.)

ΤΗΣ ΕΛΕΓΘΕΡΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Ἐπιμελήτριας τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων

5. Ἀναγνώστου Χριστόδ. Τρίστενο (βοηθὸς στὸ ἐλλ. σχολ.) (1891—1892 15 λίρ.)
6. Ἀναστασίου Ἀλεξάνδρα, Κάτω Πεδινά (1891—1892 15 λίρ.), Φραγγάδες (1892—1894 29 λίρ.)
7. Ἀποστολίδης Ἰωάννης, Βρυσοχώρι (1891—1892 22 λίρ.), Βρυσοχώρι (1892—1893 21 λίρ.)
8. Ἀρδανίτη Ἀναστ. Χρ., Γρεβενή: (1893—1894 20 λίρ.)
9. Ἀρδανίτης Χριστόδ. Δ., Καβαλάρ: (1893—1894 17 λίρ.), Καβαλάρ: (1895—1896 12 λίρ.)
10. Ἀστερινὸς Γεώργιος Μονοδένδρι (1902—1904 30 εἰκ.)
11. Βαδαρέτου Βασίλ. Γ., Κῆποι (1892—1893 15 εἰκ.), Κῆποι (1893—1894 25 εἰκ.)
12. Βατρακίδης Ἀντών., Νεγάδες (1892—1893 30 λίρ.), * (1894—1894 25 λίρ.)
13. Βαλάνος Κωνστ., Ἐλάτη (1892—1894 30 εἰκ.)
14. Βαλάνου Βασιλική, (παρθεναγωγὸς) Ἐλαφότοπος (1896—1897 10 λίρ.)
15. Βάντζιος Ἀχιλλεύς, Κ. (ἐλλήνοδ.), Τσεπέλοδο (1894—1895 25 λίρ.) (γραμμ. & φάλτης)
16. Βαρδακούλας Χριστόφ., Τρίστενο (1899—1900 20 εἰκ.), Τρίστενο (1900—1901 23 εἰκ.), Τρίστενο (1902—1903 25 εἰκ.)
17. Βαρτζώνας Κωνστ., (ἐλλήνοδ.), Κῆποι (1891—1892 25 λίρ.), Κουκούλι (1892—1893 36 λίρ.), Τσεπέλοδο, (1894—1895 25 λίρ.), Τσεπέλοδο, (1895—1896 27 λίρ.), Καπέσοδο (1896—1897 26 εἰκ.)
18. Βασδέκης Ἀθαν. Γ. Καβαλάρ:, (1899—1900 1000 γρ.)
19. Βασιλειάδης Βασίλ. Κῆποι (1895—1896 8 λίρ.), 1896—1897 13 λίρ., 1898—1899 12 λίρ., 1900—1901 15 λίρ.)
20. Βασιλείου Γεώργιος Φραγγάδες (1891—1892 28 λίρ., * 1892—1893 26 λίρ.)
21. Βασιλείου Παναγ. Ραβένια (1893—1894 5 3/4 λίρ. & τρόφ.)
22. Βασιλάκης Ἀν. Καπέσοδο (1893—1894 30 εἰκ.)
23. Βασιλάκης Βασίλειος Καπέσοδο (1898—1899 25 εἰκ., 3.1.1900 μέχρι 20.8.1900 13 λίρ.)
24. Βασιλάκης Νικ. Νεγάδες (1894—1895 30 εἰκ.)
25. Βελεντζόπουλος Σπ. Δ. Κῆποι (1895—1896 20 εἰκ., 1896—1897 27 λίρ., 1898—1899 25 λίρ.)
26. Βέργου Μαλπομένη Ι. Αἰῶστα (1895—1896 22 λίρ.)
27. Βέτσης Θεοχάρης Ν. Ἄνω Πεδινά (1891—1892 30 λίρ.), Καστανών (1891—1892 28 εἰκ.)
28. Βήκας Γεώργιος, Ἐλατοχώρι (1893—1894 15 λίρ.), Δαμμο (1899—1900 «Ρατὰ τὸ κληροδόχημα Χρὶ Τσακροπούλου» (1891—1892 30 λίρ.), 1899—1900 36 εἰκ., 1900—1901 36 λίρ.)
29. Βλανίνας Γ.Π. (ἐλλήνοδ.), Λεπτοκαρυά (1891—1892 30 λίρ.), 1899—1900 36 εἰκ., 1900—1901 36 λίρ.)
30. Βλαστός Ἀπόστ. Δ. Ἐλαφότοπος (1891—1892 19 λίρ., 1896—1896 20 εἰκ., 1896—1897 9 εἰκ.)
31. Βλαχελίδου Εὐρυδίκη, Ἐλαφότοπος (1897—1898 12 εἰκ.)
32. Βογᾶς Κων. Ἀλ. (ἐλλήνοδ.) Κουκούλι (1891—1892 40 λίρ.), Κῆποι (1892—1893 30 λίρ., * 1893—1894 30 εἰκ.), Κασοδό (1894—1895 30 εἰκ.)
33. Βολιώτης Χρ. Γ. Τσεπέλοδο (1902—1903 35 λίρ.)
34. Βολογιαννίδης Ἀλέξ. Ἐλαφότοπος (1894—1895 20 εἰκ., 18—1896 16 εἰκ.)
35. Βούδας Πέτρος, (ἐλλήνοδ.), Ἐλαφότοπος (1891—1892 30 λίρ., 1894—1895 20 λίρ.)
36. Βουλδωδής Μιχαήλ, Καπέσοδο (1895—1896 25 εἰκ.)
37. Γεωργιάδης Στυλ. Ἐλατοχώρι (1891—1892 16 λίρ., 1900—1902 18½ λίρ., 1903—1904 19 λίρ.)
38. Γεωργίου Ἡλίας Κάτω Πεδινά (1893—1895 24 λίρ.)
39. Γεωργίου Ἰωάννης, (ιερέας), Παλαιοχώρι Λάιστας (1891—1892 14 λίρ.)
40. Γιακουμή Πολυξένη, Ἐλαφότοπος (1894—1895 13 εἰκ.), Σκαμνέλι (1898—1899 18 εἰκ.), Ἀσπράγγελοι (1903—1904 18 λίρ.)
41. Γοβολέτης Χαράλ. Καμινά (1903—1904 800 γρ.)
42. Γραμμενιάτη Βασ. Χ. Νεγάδες (1891—1892 25 λίρ.)
43. Γράτζιος Θεοχάρης, Δίκωρφο (1891—1892 29 λίρ.), Λεπτοκαρυά (1892—1893 30 εἰκ.), Μονοδένδρι (1894—1895 22 εἰκ.), 1895—1896 24 εἰκ.)
44. Γραφειδής Βασίλ. Μακρίνο (1903—1904 15 εἰκ.)
45. Γώγος Κων. Δ. Ἠλιοχώρι (1892—1893 20 λίρ., 1898—1898 25 λίρ.)
46. Γώγος Παναγ. Κ. Ἠλιοχώρι (1891—1892 22 λίρ.)
47. Δαουδής Φίλιππος * (1891—1892 35 λίρ.), Γρεβενή: (1894—1894 35 λίρ., 1894—1895 35 λίρ., 1897—1898 35 λίρ.)
48. Κάτω Πεδινά (1898—1899 28 λίρ.)
49. Δαλαμπήρα Εἰρ. Π. (ὁφάντρια), Σκαμνέλι (1896—1897 20 λίρ.)
50. Δημητρίου Ἀνδρέας, Ἐλατοχώρι (1899—1900 17 λίρ.)
51. Δημόλιας Παναγ. Ἐλάτη (1894—1895 38 λίρ.)
52. Δούκας Στέφανος, Καπέσοδο (1894—1895 20 λίρ.), Βρυσοχώρι (1895—1896 25 λίρ., 1896—1897 28 λίρ.)
53. Ἐμμανουήλ Γεώργ. Κ. Ἐλαφότοπος (1897—1898 10 εἰκ.)
54. Ἐξάρχου Γεώργ. Κ. Λεπτοκαρυά (1892—1893 30 εἰκ.), Νε Ἀμυρούσι (1892—1893 20 λίρ.), Γρεβενή: (1893—1894 30 λίρ., 1894—1895 32 λίρ.), Δέλιανη (1895—1896 20 εἰκ.)
55. Καστανών 1896—1897 30 εἰκ.)
56. Εἰσταθίου Κων. Παλαιοχώρι Λάιστας (1893—1894 18 λίρ.)
57. Ζαμδρέκας Κων. Τσεπέλοδο (1891—1893 35 λίρ., 1893—1893 30 λίρ.)
58. Ζαρούσης Γεώργιος, Βωδούσα (1902—1903 27 λίρ.)
59. Ζηνδρός Στέφανος * (1891—1892 30 λίρ.), Καλωτά (1898—1898 26 εἰκ.)
60. Ζήσης Ματθαῖος (ἀπόφ. Διδασκ. Ἀθ.) Ἀσπράγγελοι (1892—1893 50 λίρ., 1893—1894 50 λίρ., 1895—1896 50 λίρ., 1899—1900 42½ λίρ.)
61. Ζώης Εὐάγγ. Χρ. Ραβένια (1895—1896 600 γρ. & τρόφ.)

Τὸ ΖΑΓΟΡΙ μας

62. 1902—1903 820 γρ. & τρόφ.)
63. Ζωμάρδης Ἀναστ. (ἐλλήνοδ.) Μονοδένδρι (1891—1892 45 λίρ.), Δίλοφο (1892—1893 45 λίρ.), Γρεβενή: (1897—1898 37 λίρ.), Μονοδένδρι (1902—1903 33 λίρ., 1903—1904 33 εἰκ.)
64. Ἡλίας Γ. Φ. Καπέσοδο (1901—1902 25 λίρ.)
65. Θεμελῆς Δημ. Καλωτά (1891—1892 25 λίρ.)
66. Θεοδοσίου Σπυρ. Κάτω Πεδινά (1893—1894 26 εἰκ., 1894—1895 24 εἰκ.), Ἐλάτη (1895—1896 26 εἰκ., 1896—1897 26 εἰκ., 1897—1898 26 εἰκ.)
67. Ἰωαννόπουλος Ἰωάν. (ἐλλήνοδ.) Σκαμνέλι 1891—1893 42 λίρ.)
68. Καζαντζή Βασιλική Λάιστας (1903—1904 13 λίρ.)
69. Καζαντζή Μαρία Φραγγάδες (1895—1896 15 εἰκ., 1898—1899 11 εἰκ.)
70. Καλαντζή Ἀλεξάνδρα Ἠλιοχώρι (1899—1900 11 λίρ.)
71. Καλαντζή Μαρίνα Ι. Παρθ. Ἐλαφοτόπου (1892—1893 13 λίρ., 1893—1894 18 λίρ.)
72. Κανδηλιάρη Καλλιόπη Γ. Ἠλιοχώρι (1894—1895 .. * (1896—1897 18 λίρ.)
73. Καντηλιάρη (Κανδυλιάρη καὶ Κανδηλιάρη) Παρ. Γ. Παλαιοχώρι Λάιστας (Παρθ.) (1891—1892 * 1892—1893 20 λίρ., 1893—1894 17 λίρ., 1894—1895 * 1895—1896 20 λίρ., 1896—1897 20 λίρ., 1897—1899 17 λίρ., 1899—1900 1900 γρ., 900—1901 16 λίρ.)
74. Καρβέλης Κωνστ. Γρεβενή: (1891—1892 45 εἰκ.)
75. Καραμπᾶς Ἀνδρ. (ἐλλήνοδ.), Νεγάδες (1891—1892 42 εἰκ., 1892—1893 42 εἰκ.)
76. Καρπούζης Ἀλέξ. (ἐλλήνοδ.) Ἐλαφοτόπος (1896—1897 18 εἰκ., 1897—1898 20 εἰκ., 1900—1901 24 εἰκ.)
77. Καρράντζος Ἰωάν. Α. Ἠλιοχώρι (1896—1898 29 λίρ., 1898—1899 21 λίρ.)
78. Κασομένη Φωτεινὴ Καπέσοδο (1895—1896 16 εἰκ.)
79. Κασομένης Παναγ. Ἠλιοχώρι (1900—1901 18 λίρ.), Τσεπέλοδο (1903—1904 30 λίρ.)
80. Κατζίμπος Μαρία Τρίστενο (1891—1892 22 λίρ.)
81. Κασίμπα Μαρίνα Χ. Τρίστενο (1895—1896 18 εἰκ.), Ἠλιοχώρι (1898—1899 16 εἰκ.)
82. Κεφάλια Μαρίνα Λεπτοκαρυά (1901—1903 15 εἰκ.)
83. Κοκκάλας Χριστόδ. Γ. Τρίστενο (1892—1893 20 λίρ.), Διόταμο (1895—1896 25 εἰκ., 1896—1897 27 εἰκ.)
84. Κόνκας Φίλιππος Γ. Λάιστας (1892—1893 23 λίρ., 1893—1894 23 λίρ.), Δίκωρφο (1895—1896 29 εἰκ.), Βωδούσα, (ἀπὸ 1.1.1899 μέχρι 18.8.1900 1200 γρ.)
85. Κόνκαρης Ἀθανάσιος Καλωτά (1894—1895 25 λίρ.), Βωδούσα 1898—1899 25 λίρ.)
86. Κόνκαρης Βασίλ. Γ. Μονοδένδρι (1892—1893 32 εἰκ.), Κῆποι (1893—1894 30 λίρ.)
87. Κοντζιώτου Εὐφρ. Β. Λάιστας (1891—1892 23 λίρ.) * (1892—1893 25 λίρ.)
88. Κοντσιώτης Ἰωάν. Θ. Ἀσπράγγελοι (1891—1892 23 λίρ., 1892—1893 26 λίρ., 1893—1894 28 λίρ., 1897—1898 26 λίρ., 1899—1900 29 λίρ.)
89. Κοντογιάννης Ἀριστοτ. * (1891—1892 20 εἰκ.)
90. Κοντοῦρ Εὐφροσύνη Κῆποι (1895—1896 15 εἰκ.)
91. Κούλη Πηνελόπη Δίκωρφο (1892—1893 15 λίρ.)
92. Κορτζή Εὐαγγελὴ Ἠλιοχώρι (1898—1899 12 λίρ.)
93. Κωνσταντίνου Ἀσπ. Βρυσοχώρι (1897—1898 14 λίρ.)
94. Κωνσταντίνου Εὐστ. Παλαιοχώρι Λάιστας (1892—1893 18 λίρ., 1897—1898 13 λίρ., 1899—1900 13 λίρ.)
95. Κωνσταντίνου Καλ. Δίκωρφο (Παρθ.) (1891—1892 15 λίρ.)
96. Κυριαζής Κων. Φραγγάδες (1903—1904 20 εἰκ.)
97. Κυπαρίσης Δημ. Σκαμνέλι (1892—1893 20 λίρ., 1893—1894 20 λίρ.)
98. Λάζου Σωτήριος Φλαμπουράρι (1893—1894 25 λίρ.)
99. Λάλου Αἰκατ. Κ. Ἐλαφότοπος (1891—1892 12 λίρ.)
100. Λαρίσσης Ἀθαν. Γ. Τρίστενο (1891—1892 45 λίρ., 1896—1897 33 λίρ.)
101. Λεοντίδης Κων. (ιερέας) Καβαλάρ: (1896—1897) *
102. Λίμπα Βασιλική Ι. Κουκούλι (1891—1892 20 λίρ.)
103. Μαργαρίτη Μαριάνθη Φλαμπουράρι (1903—1904 26 εἰκ.)
104. Μαργαρίτης Δημ. Λάιστας (1893—1894 28 λίρ., 1894—1895 28 λίρ., 1895—1896 28 λίρ., 1896—1897 24 λίρ.)
105. Μάστορα Ἀγγελ. Κ. Τρίστενο (1892—1893 20 λίρ.)
106. Ματθαίου Δ. Καστανών (1900—1901 20 εἰκ.)
107. Μίσος Ἐμμανουήλ Ἐλάτη (1903—1904 22 εἰκ.)
108. Μολυδάδα Οὐρανία Γ. Ἀσπράγγελοι (1891—1892 21 λίρ., 1892—1893 24 λίρ.)
109. Μπασογιάννη Περσ. Κ. Νεγάδες (1894—1895 20 λίρ.)
110. Μπέλλος Σπυρίδων Ἄνω Πεδινά (1892—1893 24 εἰκ.)
111. Μπιζανίδης Νικ. Λάιστας (1895—1896 29 λίρ., 1896—1897 25 λίρ., 1897—1898 25 λίρ., 1899—1900 25 λίρ., 1901—1902 22 λίρ., 1902—1903 24 λίρ.)
112. Μπίκας Γ. Οἰκ. Φλαμπουράρι (1896—1897 20 εἰκ.)
113. Νάνου Αἰκατ. Ι. Κῆποι (Παρθ.) (1891—1892 25 λίρ.), Τσεπέλοδο (1892—1893 25 λίρ., 1895—1896 22 λίρ.)
114. Νάνου Φωτεινὴ Ι. Τσεπέλοδο (1894—1895 27 λίρ.)
115. Νικολαΐδης Ἀπόστ. Καστανών (1894—1895 25 εἰκ.)
116. Νικολαΐδης Ἰω. Ν. (Οἰκονόμος) Κάτω Βίτσα (1891—1892 26 λίρ., 1892—1893 20 λίρ., 1894—1895 20 λίρ., 1896—1897 15 λίρ.), Κουκούλι (1903—1904 14 λίρ.)
117. Νικονάσιος Χριστόδ. Ἐλατοχώρι (1892—1893 20 λίρ.)
118. Οἰκονομίδου Αἰκατ. Μονοδένδρι (1897—1898 13 εἰκ., 1898—1899 15 εἰκ.)
119. Οἰκονόμου Ἀθαν. Σκαμνέλι (1894—1895 20 λίρ.)
120. Οἰκονόμου Βασ. Δ. Κάτω Βίτσα (1895—1896 20 λίρ.), Μονοδένδρι (6 μῆνες) (1896—1897 22 εἰκ.), Βωδούσα (1901—1902 15 λίρ.)
121. Οἰκονόμου - Βίκα, Εὐλαλία Γεωρ. Καλωτά (1899—1900 20 λίρ.)
122. Οἰκονόμου Κυριακὸς Τρίστενο (1895—1896 30 λίρ.)
123. Οἰκονόμου Παῦλος Γ. Βραδέτο (1898—1899 29 εἰκ., 1899—1900 20 εἰκ.)
124. Οὐτῆς Γεώργ. Ἀθαν. Φλαμπουράρι (1895—1896 29 λίρ.), Ἐλατοχώρι (1896—1897 20 λίρ.)
125. Παγωνίδης Εὐστ. Δίλοφο (1891—1892 26 λίρ., 1892—1893 25 λίρ., 1893—1894 34 λίρ.), Νεγάδες (1895—1896 25 λίρ.), Ἄνω Βίτσα (1896—1897 25 εἰκ.), Βραδέτο (1902—1903 20 λίρ.)
126. Πανατζής Θεοφ. Μονοδένδρι (1896—1897 18 εἰκ., 1898—1899 28 λίρ.)
127. Παντοσίτης Κων. Π. Ἀσπράγγελοι (1891—1892 27 λίρ.), Ἐλαφοτόπος (1892—1893 20 λίρ., 1893—1894 20 λίρ., 1896—1897 13½ εἰκ.), Κάτω Πεδινά (1899—1900 20 εἰκ.)
128. Παπαγεωργίου Ἰω. Στ. Κουκούλι (1892—1893 14 λίρ., 1893—1894 25 λίρ., 1894—1895 25 λίρ., 1898—1899 24 εἰκ.)
129. Παπαγεωργίου Κων. Η. Ἠλιοχώρι (1895—1896 25 λίρ.), Καπέσοδο (1898—1899 25 εἰκ.)
130. Παπαγεωργίου Κων. (ἐλλήνοδ.) Ἐλάτη (1891—1892 29 λίρ., 1892—1893 29 λίρ., 1893—1895 31 1/4 λίρ., 1895—1896 31 1/4 λίρ., 1896—1897 31 1/4 λίρ., 1897—1898 28 λίρ., 1898—1899 28 λίρ.), Λάιστας (1902—1903 50 λίρ., 1903—1904 30 λίρ.)
131. Παπαδημητρίου Γεώρ. (ἐλλήνοδ.) Λάιστας (1891—1892 40 λίρ., 1892—1893 46 λίρ., 1893—1894 36 λίρ., 1894—1895 36 λίρ., 1895—1896 36 λίρ., 1896—1897 36 λίρ., 1897—1898 34 λίρ., 1899—1900 35 λίρ., 1900—1901 35 λίρ.), Ἠλιοχώρι (1903—1904 35 λίρ.)
132. Παπαδόπουλος Δ. Ραβένια (1894—1895 625 γρ.)
133. Παπαϊωάννου Στέργ. Βωδούσα (1892—1893 30 λίρ., 1893—1893 30 λίρ.)

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 12η ΣΕΛ.

Κοινωνικά**ΓΑΜΟΙ****ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ**

Στις 27 Ἀπριλίου ἐ.ε. στὸν ἱερό ναὸ Ἀγίου Νικολάου (Ἀγοράς) Ἰωαννίνων, ἐγίνε ὁ γάμος τοῦ συγχωριανοῦ μας Γιώργου Ἀπ. Γκαράνη, ναυπηγοῦ - μηχανολόγου - μηχανικοῦ μετὰ τὴ διδα Frances Fox, καθηγήτρια φιλολογίας, σὲ μεγάλο κύκλο προσκεκλημένων.

Τὰ στέφανα ἀντάλλαξαν ὁ Χριστόφορος Σιώκας, τραπεζίτικὸς καὶ ἡ σύζυγός του.

Μετὰ τὴ στέψη δόθηκε ἡ δεξίωση στὸ κέντρο ΛΙΘΑΡΙΤΣΙΑ.

Στὸ ζεύγος εὐχόμεστε κάθε εὐτυχία.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ**ΒΙΤΣΑ**

Ἡ μικροῦλα Μαρία, κόρη τοῦ ἀντιπροσώπου Μύλων Ἀγίου Γεωργίου, Βασ. Μαχαίρα, βάπτισε στίς 10 Μαΐου τὸ κοριτσάκι τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῆς Ἀριάδνης (τὸ γένος Σκαμνέλου) Ζαφείρη, στὴν ἐκκλησία Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Νεομάρτυρα Ἰωαννίνων καὶ τῆς ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἠλιάνα.

Π. Ζ.

ΘΑΝΑΤΟΙ**ΝΕΓΑΔΕΣ**

Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἀθήνα ὁ Γεώργιος Βόλγας 77 ἐτῶν, ἀπόδημος τῆς Ρουμανίας.

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ.— Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἀθήνα ὁ δημοσιογράφος ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΛΙΚΑΣ.

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ.— Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὸ Βρυσοχώρι ἡ **ΜΑΡΙΑ ΕΞΑΡΧΟΥ** σύζυγος τοῦ συνεργάτου μας Νικ. Ἐξάρχου.

ΕΛΑΤΗ.— Πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἐλάτη ἡ Μαρία σύζυγος Νικολάου Πισίρη.

— Στὴ μνήμη τῆς κατέθεσαν στὸν ἱερό Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τῶν ἐργασιῶν τὰ ποσά:

1) Ὁ σύζυγος τῆς Νικόλαος καὶ τὰ τέκνα τῆς Ἰωάννης καὶ Ἀλέξιος δραχμ. 2.000

2) Ἡ οἰκογένεια Ἰωάννου Λώλη δρχ. 1.000.

3) Ἡ οἰκογένεια Νίκης Σακελλαρίου - Μαγουλὰ καὶ Βασιλείας Σακελλαρίου δρχ. 1.500.

4) Βασίλειος Παπαζαφειρόπουλος δρχμ. 500.

5) Πόπη Κορδοῦμπλα δρχ. 400.

6) Οἰκογένεια Χρυσάνθης Λώλη καὶ οἰκογένεια Μπακόρου δρχ. 1.000.

— «Τὸ Ζαγόρι μας» συλλυπεῖται τοὺς συγγενεῖς τῶν καὶ εὐχεται ΑἰΩΝΙΑ Ἡ ΜΝΗΜΗ.

**ΔΩΡΕΑΙ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ**

★ Ἀνώνυμος προσέφερε **ΧΙΛΙΕΣ ΔΡΑΧΜΕΣ** στὴ μνήμη τῶν **ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Δ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ.**

● Γιὰ ἐνίσχυση τῶν σκοπῶν τῆς ἐφημερίδας μας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ ἐφημερίδα μας, στὴν ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως τριῶν χρόνων ἀπὸ τὴν ἐκδόσή της, προσκαλεῖ στίς 12 Αὐγούστου ἐ.ε. ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 6 μ.μ. στὰ γραφεῖα τῆς (ὁδ. Σίνα ἀριθμ. 4), σὲ φιλικὴ συνάντηση, ὅλους τοὺς συνεργάτες της, γιὰ νὰ ἀνταλλάξουν σκέψεις καὶ γνώμες γιὰ τὴν καλύτερη, μελλοντικὰ, προσφορά τῆς στοὺς ἀναγνώστες της.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Τὰ χωριά τοῦ Ζαγορίου, Ἀρίστη, Γρεβενήτι, Δίλοφο, Ἐλάτη, Κήποι, Λάϊστα, Μονοδένδρι, Νεγάδες, Τσιπέλοβο ἔχουν ἐπιλεγεί γιὰ τὴν αὐξηση τῆς τουριστικῆς κινήσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματος στὸ Ζαγόρι ὥστε νὰ κρατηθοῦν οἱ κάτοικοι τους καὶ νὰ ἐπιστρέψουν, τουλάχιστο, οἱ συνταξιούχοι σ' αὐτά.

Τὰ δάνεια καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση δίνονται γιὰ τὴν ἐπισκευή, ἀνακαίνιση καὶ ἐπέκταση ὑπαρχόντων οἰκοδομῶν, μαζί μετὰ τὸν ἐξοπλισμὸ τους καὶ γιὰ τὴν ἀνέγερση καινούργιων μετὰ σκοπὸ τὴν ἐνοικίαση ἢ τὴν ἐνοικίαση καὶ ἰδιοκατοίκηση συγχρόνως.

Τῆς παραπάνω οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως δικαιούνται α) οἱ μόνιμοι κάτοικοι τῶν χωριῶν, ποὺ ἔχουν σὰν κύρια, ἀσχολία τὴ γεωργία καὶ θὰ παραμείνουν γιὰ πέντε χρόνια στὸ χωριὸ καὶ β) οἱ συνταξιούχοι ποὺ θὰ γυρίσουν στὰ χωριά τους καὶ θὰ καθήσουν, τουλάχιστο, πέντε χρόνια σ' αὐτά.

Τὰ δάνεια καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση θὰ δοθοῦν:

1) Στοὺς μόνιμους κατοίκους μετὰ δάνεια μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες Ἀπ' αὐτὲς διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δωρεάν (τὸ 50%) ποὺ θὰ ἐξωφληθοῦν μετὰ μειωμένο ἐπιτόκιο (7 ποσοστιαῖες μονάδες) σὲ 20 χρόνια.

2) Στοὺς συνταξιούχους δάνεια μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000)

ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἐνεργήτα χιλιάδες (90.000) δωρεάν (τὸ 30%) ποὺ θὰ ἐξωφληθοῦν μετὰ μειωμένο ἐπιτόκιο (5 ποσοστιαῖες μονάδες) σὲ 12 χρόνια.

Καὶ στίς δύο περιπτώσεις θὰ χορηγεῖται ξυλεια μετὰ εὐνοϊκοὺς ὅρους ἢ δὲ ἐξώφληση τοῦ δανείου θὰ ἀρχίσει ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια ἀπ' τὴ μέρα τῆς καταβολῆς του.

3) Στοὺς τοπικοὺς ὁργανισμοὺς (κοινότητες, συνεταιρισμοὺς κλπ) θὰ χορηγηθεῖ δάνειο μέχρι πεντέμιση ἑκατομμύρια (5.500.000) ἐξ αὐτῶν δύο ἑκατομμύρια ἐπτακόσιες πενήντα χιλιάδες (2.750.000) δωρεάν (τὸ 50%) ποὺ θὰ ἐξωφληθεῖ μετὰ μειωμένο ἐπιτόκιο (7 ποσοστιαῖες μονάδες) σὲ εἴκοσι χρόνια. Καὶ δύο ἑκατομμύρια πενήντα χιλιάδες (2.000.000) γιὰ τὴν κατασκευὴ ξενωνῶν ἢ τὴν ἀξιοποίηση παραδοσιακῶν κτιρίων, ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ.

Ὅσοι ἐνδιαφέρονται νὰ πάρουν δάνειο καὶ ἐνίσχυση μετὰ τὰ παραπάνω ὑποσχέσεις πρέπει νὰ ὑποβάλουν τὸ γρηγορότερο τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Σ.Σ.: Στὴν ἐκλογή τῶν διαφόρων κοινοτήτων τῆς χώρας θὰ ἔπρεπε νὰ δοθεῖ προτεραιότητα στὰ πυροπαθεί χωριά, γιατί, παρ' ὅλο ὅτι τὸ κράτος εἰσέπραξε ἀπὸ τὴ Γερμανία τὴν ἀποζημίωσιν, οἱ κάτοικοι ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν σὲ ἀθλῶ καὶ ἀνθυγιεινὰ στέγαστρα.

κ. α. κ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὁ Πάνω - Σουδενιώτης ἀντιστρατηγὸς κ. Δημ. Λαμπρίδης μετὰ τὶς τελευταῖες στρατιωτικὲς μεταβολὲς στὰ ἀνώτατα κλιμάκια τοποθετήθηκε ὡς Διοικητὴς τοῦ Δ' Σώματος Στρατοῦ, ποὺ εἶναι ἀναπτυγμένο στὰ σύνορα τοῦ Ἑβρου μετὰ τὰ τεθωρακισμένα του.

— Οἱ συγχωριανοὶ του τὸν συχαίρουμε θερμὰ.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλ. Σουδενιωτῶν

Ο ΤΑΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ

Υστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Ἐπιστημονικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων ἦλθε στὰ Γιάννινα ὁ συμπατριώτης σολίστ κ. Τάτης Ἀποστολίδης καὶ ἔδωσε στίς 8 Μαΐου ρεσιτάλ βιολινοῦ στὴν αἴθουσα τῆς Ἑταιρείας Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν ποὺ παρηκολούθησαν καὶ πολλοὶ Ζαγοριεῖς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Οἱ ἀδελφοὶ Μιχάλης καὶ Θρασύβουλος Γενναδίου, ἐκφράζουν θερμὲς εὐχαριστίες στὸ «ΖΑΓΟΡΙ μας» γιὰ τὴ συμμετοχὴ του στὸ βαρὺ πένθος τοὺς ἀπὸ τὸ θάνατο τῶν ἀδελφῶν τους Γιώργου καὶ Ἀλέξανδρου.

**ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ**

2.000 ΔΡΑΧ.

Στεφάνου Μάνθος

1.500 ΔΡΑΧ.

Στυλίδης Π. Κώστας

1.000 ΔΡΑΧ.

Ἀποστολίδης Λαζ. Κων/νος

Βαβέκης Χρήστος

Βαρώνας Μ. Χρήστος

Βλάχος Ἀθανάσιος

Γκαράνης Στεργ. Ἀπόστολος

Γουνόπουλος Δ. Χριστόδουλος

Δελακούρας Γεώργιος

Ἐξάρχου Γ. Κίμων

Ζησιάδης Γ. Λάκης

Ζώης Γ. Σωτήριος

Καζάνας Ἀπόστολος

Κοντονάσιος Θεόφιλος

Κουλούση - Παπαχατζοπούλου Ἰσμήνη

Κρίτης Μιχαήλ

Μάνθος - Μυρσίνης Ἀλέκος

Οἰκονόμου Μάνθος

Στυλίδης Γεώργιος

Στυλίδης Π. Χρήστος

Πορφύρης Γ. Ἀριστοφάνης

Τζιομάκας Θεόδωρος

Φιλίππου - Βέλλη Γ. Βεατρίκη

Χαρισιάδης Νέστορας

Χατζής Ἀνδρ. Δημήτριος

700 ΔΡΑΧ.

Μπότσιος Ἀλέξιος

Τσολάκης Ι. Ἀθανάσιος

500 ΔΡΑΧ.

Ἀλεξανδρῆς Κων/νος

Ἀναγνώστακης Νικόλαος

Ἀναγνώστακης Ματθ. Γεώρ.

Βασδέκης Ἀθ. Δημήτριος

Βράνιαλη Β. Φρόσω

Γκιζά Χρ. Ἀμαλία

Δαλαγγέλης Κων. Ἀγγελος

Διαμάντης Ἀθανάσιος

Ἐμμανουήλ Δ. Φίλιππος

Ζιώγας Χρήστος

Θεοδοσίου Κων/νος

Καρετσοπούλου Ἐλένη

Κάσσης Ἀν. Ἀντώνης

Καυῆλης Ν. Δημήτριος

Κικόπουλος Μενέλαος

Μαντζου - Παρτσάλη Εὐαγγελία

Μασούρας Ἀλέκος

Παπαγεωργίου Ἀπόστολος

Παπαρῶσης Μάνθος

Παπαχαρίση Μαρτιάνθη

Πατέας Ἀπόστολος

Πέτσος Ἀπ. Ἀντώνιος

Πέτσος Δ. Χαράλαμπος

Πολίτη Θεόφρα

Σιόλας Δημήτριος

Σιούρης Μενέλαος

Σουμλίδης Ἀρχιμήδης

Σωτήρης Σωτήρης

Τσεκούρας Φαν. Γεώργιος

Τσελίδης Ἀν. Τηλέμαχος

Τότσας Δημήτριος

Χαβάς Γεώρ. Σπυρίδων

Χατζόπουλος Μιλτιάδης

Χρόνη Φαιναρέτη